BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

YÜRÜYÜŞ

HAFTALIK SIYASI HABER VE YORUM DERGISI SAYI: 231 18 EYLÜL 1979 7.5 LIRA

BÖLÜCÜLÜK VE EGEMEN SINIFLAR

Türkiye İşçi Partisi adayları açıklandı

Lüks otellerde turizm yutturmacası

Oleyis tabanı uluslararası tekellere karşı savaşta kararlı

Yirmibeş yıla yakındır ülkemize emperyalist güçler bir şeyleri sürekli kurtuluş yolu olarak, dayatmaya çalışırlar. Bazen derler ki; "siz bölgenizin bahçıvanı olun", bazen de "ne güzel ikliminiz var, güneş bol, hava temiz. Öyleyse siz turizm yapın."

İşte böylesi yönlendirmelerle Emekli Sandığı, SSK fonları kent merkezlerinde çok katlı, çok lüks otellerin inşaatı ve donatımı için kullanılır, yatırılır. Daha sonra ise, bizim işletmecilikteki yeteneksizliğimiz açıkça belli olduğu için, gelsin çokuluslu tekeller işletsinler, tekeller kârlarına memurun, işçinin sırtından yeni kârlar eklesinler, denilir.

Çokuluslu tekellerin at oynattıkları turizm sektöründe yaklaşık 9 aydır OLEYİS Sendikası ile iki emperyalist tekel arasında kıyasıya bir sınıf mücadelesi sürüp gidiyor. İki emperyalist tekelin anlaşması sonucu İstanbul'da 1 Mayıs Alanı'nda yükselen 24 katlı Otelde 76 günü aşkındır grev var. İşçiler Anayasa'dan ve yasalardan doğan grev haklarını kullanırlarken, Inter-Continental adlı empery list tekel de işyerini kapattığını iddia ederek açıkça yasaları çiğniyor müstemlekeci mantığı ile grevi kırmaya çalışıyor.

NEDİR GREVİN ÖZÜNDE YATAN NEDEN

Osmanlı Bankası, bilindiği gi gibi ülkemizi Osmanlı devleti döneminden beri sömüren bir çok uluslu tekel ve kapitülasyon artığıdır. İşte bu mali sermaye odağı, Türkiye'den transfer edemediği artık fonlarını değerlendirebilmek için, bir diğer emperyalist tekelle anlaşarak 1 Mayıs Alanı'nın yanıbaşına bu çok lüks oteli inşaa etmeye başlar. Bu arada birikmiş bir başka fonda finansman aracı olarak kullanılır. O da, banka çalışanlarının prim ödedikleri "Osmanlı Çalışanları Emekli ve Yardımlaşma Sandığı'dır. Dolayısıyla otel tümüyle ulusal üretim ve ulusal değerden ayrılan fonlarla ödenen dövizle gerçekleştirilir. Açıkçası, otel % 100 bizimdir, alınterimizdir, emeğimizdir, bizden çalınan artık değerlerin harcanmasıdır.

Binanın inşaatı ve donatımı en lüks biçimde gerçekleştirildikten sonra İnter-Continental firması 400.000 dolarlık bir sermaye transferi ile kalkar ülkemize gelir ve otelin işletilmesini üstlenir. İki çokuluslu tekel arasında bugüne dek sır gibi saklanan 20 yıllık bir kira/ortaklık anlaşması da bu arada yapılmıştır.

Otelin açılması ile birlikte Inter-Continental'in yasa tanımaz emperyalist tavrı da hemen belirir. Öncelikle sırtını MC'ye, devrin başbakanına dayayan tekel, Belediye'yi, Belediye'nin bir işletmenin açılmasına ilişkin kurallarını hiçe sayarak kapılarını görkemli bir biçimde işbirlikçi burjuvazinin hizmetine açar. Arkasından ise Amerikalı Genel Müdür ve maşası bilim adamı kılıklı müşavirlerinin, sendikal örgütlenmeyi kırmak için giriştikleri oyunlar sahnelenir.

Örneğin, kamuoyunda hep sendikaların sahte üyeler gösterip yetki aldıklarının yazılıp çizildiği bir dönemde işverenin müşaviri bir eski Bölge Çalışma Müdürü, sahte işçi isimleri vererek sendikanının yetki almasını engeller. Ancak, işçinin kararlı tavrı ve mücadele bilinci tüm engelleri, ağır kayıplar da verse, aşarak bir toplu iş sözleşmesi ile başarıya ulaşır.

Ne var ki; aynı dönemde InterContinental ve Osmanlı Bankası arasında da tekel kârında aslan payını kimin alacağı konusunda bir kavga başladı. Kavganın döneminin seçilişi ve koşullar da çok uygundu. Nasıl olsa OLEYİS, 480 işçi için sözleşmeye oturmuştu ve aralarındaki kavgayı gizleyerek, doğacak sonuçlardan işçileri suçlamaktan kolay hiçbir şey yoktu. Böylesi sürdürülen sözleşme görüşmeleri, hiçbir sonuç alınamadan bitti ve grev kararı Haziran ayının başlarında kesinleşti. Asgari ücretin 5400.-TL'na çıktığı bir dönemde 4.800.- TL. ücret alan işçilerin grevden başka kullanacak silahları yoktu.

Doğal olarak grev kararının gündeme gelmesi ile birlikte renkli basında turizm mevsiminin başında "Büyük Otellerde Grev", "Turizm Sektörü Tehlikede" gibi haberler de sık sık görülmeye ve işçilerle-sendika boy hedefi yapılm ya başlandı. Oyun kurallarına uygun oynanıyordu. İşçiler ve sendika greve çıkmıştı ve tekeller onları suçlayarak aralarındaki paylaşım kavgasını gürültüsüzce halledebilirlerdi.

Bir süre sonra aralarındaki sorun halledilemeyince, açıkçası, Inter-Continental tekel payını büyütemeyince işyerini kapattığını, Osmanlı Bankası'nın yavru kuruluşu İstanbul Turizm ve Otelcilik A.Ş. ile yaptığı anlaşmayı tek taraflı feshettiğini açıkladı. Bu yolla, Sendika, işçiler, siyasi iktidar ve diğer tekel Osmanlı Bankası köşeye kıstırılmak istendi.

Ancak şu açıktır: İşçi sınıfımızın vardığı bilinç düzeyi ve geçirdiği deneyler artık çokuluslu tekellerin oyunlarını, kendi aralarında oynadıkları sonu başlangıcından belli hileli kumarları boşa çıkaracak kararlılığa ulaşmıştır. İki çokuluslu tekelin işçilerin sırtından oyun oynanmasına kimse izin vermiyecektir.

Nitekim, grev 27 Temmuz'dan beri şaşmaz bir kararlılıkla sürüyor. İşçiler ve Sendika Anayasa'nın 46 ve 47 inci maddeleri, 275 sayılı Yasayı açıkça çiğneyen tekellere karşı amansız bir sınıf mücadelesi veriyorlar. Yargıtay'ın ÇBS ve DEDEMAN OTELİ grevleri gibi benzeri olaylarda vermiş olduğu kesin kararlara karşın, işveren 275 sayılı Yasanın 27. ve 30. maddelerini açıkça yok sayabiliyor. Yargıtay bırakınız grevin uygulanmakta olmasını, sözleşme prosedürünün yürüttüğü bir işyerinde bile işyeri kapatmaya "Kanunsuz Lokavt" sayarken, Inter-Continental'in suç işlemiş ABD'li Genel Müdürü elini kolunu sallıyar k yurt dışına kaçabiliyor. Oysa Yasa'nın 61. maddesi lokavt hakkının kötüye kullanılması halinde, bu hakkı kötüye kullananlar için 3 aydan 1 yıla değin hapis cezasını öngörüyor.

İşçi sınıfı ve işçi sınıfının önderleri için her Anayasal direnme hakkının önüne çıkartılan ceza hükümleri emperyalist tekeller ve onların temsilcileri için nedense devletin hiç aklına gelmiyor.

Ancak, işçi sınıfının örgütlü mücadelesinin bayrağı 1 Mayıs Alanı'nda burcuna çekilmiştir. Inter-Continental ve Osmanlı Bankası yakasını işçi sınıfının ellerinden kurtaramıyacaklardır. Bu kez tam suçüstü yakalandılar. Yıllardır sömürdükleri işçi sınıfına ve yoksul halk kitlelerine hesap vereceklerdir.

1 Eylül Dünya Barış Günü

"Çocuklar savaşı görmesin"

Bursa'da 7 demokratik kuruluşun ve Barış Derneği'nin ayrı ayrı yaptıkları toplantılarla "1 Eylül Dünya Barış Günü" kutlandı.

Bursa Barosu, Sinematek, İşçi Kültür Derneği, Sanat Severler Derneği, Bursa-Bilecik Tabip Odaları, Tümas, Makina Mühendisleri Odası Bölge Temsilciliği, "1 Eylül Dünya Barış Günü'nü" "Çocuk Yılı'yla" birleştirerek, "Barış ve Çocuk isimli çeşitli yaş gruplarından çocukların katıldığı düzyazı ve şiir yarışması düzenlediler.

Yarışmanın sonuçları aynı kuruluşların 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde düzenledikleri "Barış ve Çocuk" isimli gecede duyurulacaktı. Bu amaçla, Kültür Bakanlığı genelgesiyle de tür toplantılar için kullanılması gerekliliği bildirilmiş olan Ahmet Vefik Paşa Devlet Tiyatrosu salonu gecenin yapılması için tutuldu ve ücreti ödendi. Duyurular yapıldı, davetiyeler dağıtıldı ve tüm hazırlıklar tamamlandı. Gecenin yapılmasına iki gün kala tiyatro müdürü Ziya Demirel gece düzenleyicilerine salonu vermekten vazgeçtiğini söyledi. Bu ani tavrına hiç bir gerekçe gösteremeyen Demirel israr edilmesi üzerine, bazı çevrelerin kendisini "uyardığını"
munda kaldı. Aslında amacın gecenin yapılmasını engellemek olduğu apaçık görülüyordu. Ama oyunlar sökmedi. Başka bir salon bulunarak bu engel de aşıldı.

Gecenin açış konuşmasını yapan, İşçi Kültür Derneği Genel Yönetim Kurulu üyesi Osman Saffet Arolat, barış için mücadelenin dünya ve Türkiye'deki gelişimine kısaca değinerek, barışın güvencesinin sosyalist sistem ve işçi sınıfı olduğunu, bu mücadelenin de işçi sınıfının politik örgütü öncülüğünle kalıcı sonuca ulaşacağını vurgulayarak, konuşmasını, "çocuklarımız savaşı tanımasın" ve "selam dünyanın ve Türkiye'nin barış içindeki günlerine" sözleriyle bitirdi. Bursa Barosu Başkanı Av. Oğuz Öğün ise yarışma jürisi adın bir konuşma yaptı.

Büyük bir coşkuyla süren gecede daha sonra ödül dağıtımları yapıldı. Saz ozanı Derviş Parlak ve Mehmet Kırılmış barış ve özgürlük türküleriyle gecenin coşkusunu paylaştılar. İşçi Kültür Derneği Bursa Şubesi'nin hazırladığı "Barış ve Çocuk adlı oyunla gece son buldu.

Bu arada, Bursa'da barış mücadelesinn anlamıyla bağdaşmayan bir durum ortaya çıktı. Yedi demokratik kuruluşun hazırlıklarını bir aya yakındır sürdürdükleri Barış Gecesi'nin yapılmasına iki gün kala bir yerel gazetede, Barış Derneği'nin Bursa'da da dünya barış gününü bir geceyle kutlayacağını duyuran ilanı yayınlandı. 1. Eylül Dünya barış gününü demokratik kuruluşlar ortak bir şekilde kutlamaya hazırlanırken, barış mücadelesinin kitleselleşmesini sağlamayı görev bilmesi gereken Barış Derneği'nin bu çıkışı, barış mücadelesinin anlamıyla bağdaşmıyordu.

Barış Derneği'nin düzenlediği gecede konuk olarak yurdumuzda bulunan SSCB Yüksek Predium üyesi Yazar Pavel Sagrebelni ile SSCB Barışı Koruma Komitesi üyesi Profesör Mihail Krutogolov bulunuyordu. M. Krutogolov yaptığı konuşmasında, Sovyet halkının savaşı çok iyi tanıdığını, halklarının barış mücadelesinin birer savaşçısı olduklarını, savaşın emperyalistlerin, barışın ise işçi ve emekçilerin çıkarına olduğunu vurguladı.

YÜRÜYÜŞ

Sahibi: Yürüyüş Yayıncılık Ltd. Şti. adına NİHAT SARGIN ● Genel Yayın Yönetmeni : Zeki KILIÇ ● Yazı İşleri Müdürü: Neşet KOCABIYIKOĞLU ● Teknik Sekreteri Bülent ARTAMLI ● Yönetim: Konur Sok. 15/8 Kızılay - ANKARA Tel: 17 45 61 ● İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/1 Çemberlitaş - İSTANBUL Tel : 26 35 67 ● Avrupa Temsilciliği: COODIFF 13/2 Square Wiser - 1040 Bruxelles - BELÇİKA Tel: 230 34 72 ● İlan Koşulları: Arka kapak renkli 22.500 TL., Arka Kapak siyah beyaz 18.000.TL., İç sayfalar sütun santimi 80 TL. Yayın ilanları % 50 indirimlidir. ● Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri

● Abone koşulları: Yıllık 300. TL., Altı aylık 150. TL. ● AVRUPA: Altı aylık (30 DM), Yıllık (60 DM) ● AMERİKA: Altı aylık 500 TL., Yıllık 1000.TL. ● AVUSTRALYA - JAPONYA: Altı aylık 600. TL., Yıllık 1200 TL.

● Ödeme Adresi: TÜRKİYE: YÜRÜYÜŞ DERGİSİ POSTA ÇEKİ 100234 ● AVRUPA: COODIFF POSTA ÇEKİ: 000-1164657-75 BRUXELLES-BELÇİKA

SEÇİMLER VE BURJUVAZİ

ZEKİ KILIÇ

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Boran'ın ve diğer parti yetkililerimizin birçok kez belirttikleri gibi, burjuvazi, ülkeyi artık eskisi gibi yönetememektedir. İçerisine girilmiş olan ekonomik ve politik bunalım, burjuvazinin bu aczini açık seçik gözler önüne sermiş, bu durumu nesnel bir olgu haline getirmiştir.

Diğer yanda, sol'un örgütlülük düzeyi ve etkinliği arzulanan düzeyde değildir. Ama bu haliyle bile Türkiye solu, burjuvaziyi ciddi şekilde korkutmakta, onu sola duvar çekmek için tedbir üstüne tedbir almaya sevketmektedir. Gerçekten de, karşılaşılan her dönemeçte, solun ciddi bir alternatif olarak ortaya çıktığı açıkça görülmüştür.

Bu nedenle, burjuvazi, kimi zaman doğrudan, kimi zaman da dolaylı yollardan sola saldırmakta, böylece solun örgütlülük ve etkinlik düzeyini yükseltmesine engel olmaya çalışmaktadır. Sol'a yönelik operasyonların, çoğu zaman önceden hazırlanmış bir planın ya da senaryonun biribirini izleyen parçaları olarak ortaya çıkması, burjuvazinin içine düştüğü aczin oluşturduğu nesnel boşluğun, öznel önlemlerle doldurulmaya çalışılmasından ileri gelmektedir.

Egemen sınıfların tüm kurumları ve partileri eliyle bugüne kadar aldığı, bundan sonra almayı tasarladığı önlemlerin tümünün yöneldiği tek bir hedef vardır: O da, burjuvazinin ve onun iktidarının tek alternatifi olan işçi sınıfı politik hareketinin gerçek umut olarak ortaya çıkmasının ve demokratik toplumsal muhalefetin ekseni durumuna gelmesinin önünü almak. Başka bir deyişle, ciddi ve güçlü bir almaşığın ortaya çıkmaması için her yola girmek mubah sayılmakta,sonuç verecekse de buna tereddütsüzce girilmektedir.

Burjuva partileri, bu seçimlerde, bır yanda seçim sonrası gelişmelerin koşullarını yaratmaya çalışırlarken, diğer yanda, solun güçlü bir alternatif olarak ortaya çıkmaması için çaba göstermektedirler. Özellikle CHP' ile AP'nin, seçim mücadelesini kendi aralarındaki bir mücadele görüntüsüne kavuşturma çabaları, yalnızca bu seçimler sırasında işçi sınıfı bilimsel sosyalist hareketinin solu toparlayan bir güç haline gelmesine engel olmak amacıyla sınırlı kalmamakta, aynı zamanda seçim sonrası olası olumlu gelişmelere de bugünden ambargo koymaya çalışmaktadır.

Seçim mücadelesini burjuva partilerinin biribirleriyle boğuştukları bir alan haline getirmenin koşulu, solu biribirleriyle çatışan böylece onu dağınık, bölük-pörçük gösteren, ciddiyetini azaltan duruma getirmektedir. Yani sol, kendi arasında mücadele eden bir konumda tutulabildiği, ve gösterildiği ölçüde, seçim mücadelesi burjuva partileri arasında olan bir mücadele durumuna getirilebilecektir.

Ayrıca böylece hem seçimler CHP–AP arası bir mücadele görüntüsünde olacaktır. hem de sol'a karşı bir birliğin zemini gerçekleşecektir.

Bugünkü verili somut koşullarda, burjuvazinin CHP veya CHP AP işbirliği almaşığından başka bir seçeneğinin koşulları henüz görünmemektedir. Kaldı ki, CHP'ye seçim sonrası gelişmeler açısından hala gereksinim duyulmaktadır. Olağanüstü hal yasaları, anti-demokratik yeni yasa düzenlemeleri, demokratik güçlerin toparlanmasına yol açacak olası gelişmelerin önüne yeni engeller koyan, yeni toplumsal anlaşmalar v.b. gibi önlemler, içinde bulunan somut koşullarda ancak CHP eliyle yerine getirilebilir. Tüm bu önlemlerin alınabilmesinin koşullarından biri sola karşı duvar örmektir. Diğeri ise, solu toparlayarak örgütleyecek ve onu olması gereken hedefe etkin bir şekilde yöneltecek olan gerçek almaşığın başarı kazanmasını önlemektir.

Sıkı yönetim koşullarında seçime girmek, Korutürk ile Genel Kurmay Başkanı'nın "balyoz harekatını" anımsatan son çıkışları ve ön plana çıkartılan doğu ve güneydoğu yöre halkına ilişkin tehditler, bir bütün olarak CHP'nin "sola duvar çekme", "solu ezme, en azından sulandırmaya" yönelik politikasının somutudur. Çünkü bu önlemlerin tümü, izleyen herkesin de görebileceği gibi, seçim mücadelesini tüm yönleriyle sınıf mücadelesinin bir alanı olarak kullanan işçi sınıfı politik hareketinin çalışma koşullarını ortadan kaldırmaya yöneliktir. Sıkıyönetimin ve sıkıyönetim uygulamalarının daha çok etkinleşmesine yaramaktan öte bir işlevi olmayan uygulamalardan, hiç kuşkusuz çalışmalarının tümü radyo v.b. gibi genel ve zahmetsiz olanakları kullanmakla sınırlı olanlar etkilenecek değillerdir.

AP bu seçimlerden daha toparlanmış, daha güçlenmiş bir görünümle çıkmaya çalışırken; aynı zamanda seçim sonrasındaki politikasının da gerçekleşme olanaklarını şimdiden yaratmaya uğraşmaktadır. Böylece AP, hem seçimlerden kazançlı çıkmayı; hem de bu seçimler yoluyla CHP'yi iyice sıkıştırmayı, daha sonraki dönemler için onun tekelci büyük burjuvazinin politikasını daha kapsamlı yürütmesini sağlayacak konuma getirmeyi

Burjuva partilerinin seçimler sırasında ve sonrasına ilişkin bu politikalarıyla, öznel niyetleri ne olursa olsun, kimi sol çevrelerin seçime ilişkin tutumları üst üste çakışmaktadır.Seçime giren kimilerinin, TİP düşmanlığı politikasıyla bağımsız aday gösterenlerin veya seçimleri boykot edenlerin tutumları, nesnel olarak burjuvazinin istediği alanda kalmaya razı olunduğunu göstermektedir.

Ecevit'in doğu ve güneydoğu yöre halkına ilişkin son çıkışlarına gelince, bu, bütün demokratikgüçleri baskı altına almak, onları sindirmek için, dün olduğu gibi bugün de aynı amaçlarla ortaya sürülmektedir. Örneğin sistemli olarak abartılıp önplana çıkartılan apoculuk ve Bucak ağa ailesi boğuşması bahane edilerek özel olarak yöre halkının, genel olarak da tüm ülke demokratik güçlerinin mücadelesinin bastırılıp ezilmesi koşulları bugünden hazırlanmak istenmektedir. Bu ise, bir yandan , şoven ve milliyetçi duyguları körükleme yoluyla aynı mücadele cephesinin içerisinde yer alması gereken ilerici, demokrat güçlerin karşı karşıya gelmesine yol açacak, böylece demokratik güçleri parça parça karşıya almasının olanaklarını yaratacak, diğer yandan ise tekelci büyük burjuvazinin çok arzuladığı CHP–AP işbirliğinin gerçekleşmesine temel taş olacaktır.

Somut koşulların somut çözümlenmesine dayalı olmayan hiçbir politik tutum ilkesel olamaz. Böyle tutumlarda ısrar etmek düşman güçlerin ekmeğine yağ sürmekten öte bir işlev görmez.

Dün koşulsuz olarak CHP'ye destek çağrısı yapanlar, o günkü koşulları fırsat bilerek kitle örgütleri kongrelerinde bile TİP'in seçimlere ilişkin olası tavrının istismarı üzerine taktikler kuranlar, CHP'lilerden daha çok CHP'li olanlar, seçime katılma gereğini saptayıp, seçime giren TİP'i hain ilan edenler; bugün sözkonusu tavırlarının mantığını ve gerekliliğini nasıl göğüslerini gere gere söyliyemiyorlarsa, yarın da seçime bağımsız aday olarak katılmanın, ya da seçimleri boykot etmenin somut koşulları olmadığı için mantığını ve gerekliliğini anlatamayacaklardır. Çünkü 1977 seçimlerinde CHP'yi koşulsuz olarak desteklemekle ne yapılmak istendiyse, bugünkü tutum farkılılıklarına rağmen, yine aynı sonuçlar alınmak istenmektedir.

Bilimsel sosyalist partiler, bilimsel sosyalistler her koşulda yürüttükleri mücadelelerinin onuruyla yeni yeni hedeflere koşarlar. Onuru duyulamayacak işleri yürütenlerin dün yaptıkları için başları bugün nasıl eğikse; bugün yaptıkları için de başları yarın öyle eğik olacaktır.

Sola karşı kutsal ittifak!

Ecevit sola karşı kutsal ittifakta

Gerici-faşist güçlerin demokrasi güçlerine karşı çeşitli cephelerden başlattıkları saldırı ivme kazanıyor. Genel Kurmay Başkanı ve Cumhurbaşkanı'nın, 30 Ağustos'a ilişkin açıklamalarında belirsiz bırakılan, ama aslında tüm sola, demokratik güçlere karşı olduğu gün geçtikçe aydınlık kazanan politik tutum, en gerici, faşist çevrelerden CHP'ye kadar geniş bir yelpazenin hararetli onayıyla karşılaştı.

Türk Hür Teşebbüs Konseyi Başkanlar Komitesi, Cumhurbaşkanı'nın 30 Ağustos demecini "İçtenlikle" desteklediğini belirttiği açıklamada, *"Devletimizin bekasına, ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğüne kasteden bölücü akımlar ve anarşik eylemler hakkında sayın Cumhurbaşkanımızın ve Sayın Genel Kurmay Başkanı'nın 30 Ağustos Zafer Bayramı dolayısıyla yapmış bulundukları konuşmalarda yer alan son derece isabetli teşhis ve temennilere içtenlikle katılıyoruz"* denildikten sonra, *"bütün sorumlu kuruluşları"* ilerici-demokratik güçlere karşı ittifaka çağırıyordu.

"Hür teşebbüsçüler"in bu gayretkeşlikleri boşa gitmedi. Beklendiği gibi, faşist parti bu gerici amaçlara dört elle sarıldı, çirkin yüzünü gösterdi. Sadi Somuncuoğlu'nun yaptığı açıklamada, MHP'nin Cumhurbaşkanı'nın açıklamasının yanında olduğu savunuldu. Bu arada tekelci basının, en başta da Tercüman'ın milliyetçi kalemlerinin günler süren alkışları da dinmek bilmedi.

GENİŞ TABANLI BİRLİK

Cumhurbaşkanı nın ve Evren'in demokratik hak ve özgürlükleri rafa kaldırmak anlamına gelen konuşmalarının asıl tartışma zemini, gene hükümet sorunu oldu. En büyük basın tekelinin "devleti kurtarmak" için başlattığı "Birlik" furyası, AP ve CHP tarafından hemen benimsendi. Kime karşı ve kimler arasında bir birlikti bu? Hürriyet gazetesinin bütün boyutlarıyla açıkladığı bu "birlik" çağrısı, güçlü bir hükümet formülüne çıkartılmış davetiyeydi ve her iki parti lideri tarafından da olumlu karşılanıyordu.

Ecevit'in partisinin Küçük Kurultay'ında yaptığı konuşmada CHP dışı solu hedef alması ve ilerici-demokratik güçleri tehlikeymiş gibi gösterme çabası, Hürriyet gazetesinin saldırısına adeta bir umutmuşçasına sarılmasındandı. CHP liderinin sol, sosyalist güçleri asıl hedef seçmesi, herhalde yalnızca seçim döneminin gerektirdiği bir hesap değildi. Bu kuşkusuz önemli bir etkendi ama, işçi ve emekçi kitlelere bu denli ters düşen bir partinin, gerici-faşist güçlerle antikomünizm temelinde uzlaşmak zorunda kalması da kaçınılmazdı.

Gerici hükümet seçeneklerinin, CHP tarafından da geri dönülmez bir dayatmaya dönüştürülmesinde, Türk Hür Teşebbüs Konseyi, MHP ve AP'nin yanında yeralması gereken bir başka kuruluş daha vardı. Bu kuruluş da çok geçmeden politik tutumunu belirledi. Türk-İş, Rize'de yaptığı Genel Yönetim Kurulu toplantısında, seçimlerde "partilerüstü" kalacağını ilan ettikten sonra, hükümetin teslim alınmasındaki katkısının ne olacağını belirliyordu. Geçtiğimiz günlerde Toplumsal Anlaşma'nın tek yanlı olarak askıya alınması da, bu katkının bir uzantısı olmalıydı.

DENİZCİER'İN HOVARDALIĞI

Öte yandan, Türk-İş'in MC'ci Genel Başkanı İbrahim Denizcier'in Rize'de yaptığı bir açıklama oldukça ilgi çekiciydi. Denizcier, Rizespor'un İstanbul'da yapacağı maçların bütün masraflarını karşılamak için kulüp yöneticilerine söz vermiş! Bu arada daha önce aynı kulübe, üç milyon lira vaadettiği de söyleniyor. Denizcier'in bu hovardalığı, işçi aidatlarından oluşan Türk-İş kasalarına mı dayanıyor acaba?..

TEHDİTLER KİME YÖNELTİLİYOR?

Sol, demokratik güçlere karşı kurulan bu kutsal ittifak, bilinmelidir ki, Evren'in ve Cumhurbaşkanı'nın demeçleriyle hız kazanmıştır. Her iki konuşmada savurulan tehditlerin asıl olarak nereye yöneldiği, bugün artık açıkça belli oldu. Tekelci büyük burjuvazinin örgütleri, faşist parti ve diğerleri bu çağrılara "kurtarıcı" gibi sarıldılar. Bundan da anlaşılıyor ki, gerici-faşist güçler bu tehditlerin muhatabı değildir. Tam tersine onlar, bu ittifakı güçlendirmek için kolları sıvamışlar, ezecek baş aramaya koyulmuşlardır!..

Birlik avazeleri elbette AP ve CHP arasında geniş tabanlı bir hükümet özlemine dayanmaktadır ama, aynı birliğin bir ucundan faşist hareketin yasal görünümlü odağı MHP tutmaktadır. Antikomünizm üzerinde oluşturulan seçeneklerin, zaten antikomünistlerin en azgını, en demokrasi düşmanı olan MHP'yi yanına alması kaçınılmazdı ve böyle oldu.

İşçi sınıfı ve emekçi kitleler, bu ittifaka, bölücülüğe karşı "milli birlik ve bütünlüğün korunması" perdesinin ardında faşist partinin kendini gizlemesine karşı direnmeye kararlıdır ve bunun yollarını bulacağına da kuşku yoktur. Antikomünizme karşı demokrasi güçlerinin saflarının korunması ivedi görevdir.

"SALDIRILARIN CEVABI 14 EKİM'DE VERİLECEK"

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu üyesi C. Açıkgöz 7 Eylül günü verdiği demeçte şöyle dedi:

"Ne gerici faşist saldırılar ne de sol görünümlü oyunlar ve tertipler Türkiye İşçi Partisi'nin 14 Ekim başarısını engelleyemeyecektir. Çarkbaşaklı yüce sosyalizm bayrağı seçimlerde daha da yükselecektir. Bundan hiç kimsenin kuşkusu olmasın.

"Son bir ay içinde Türkiye İşçi Partisi bildirisini dağıtan 200'e yakın arkadaşımız gözaltına alındı. Bir kısmına işkence yapıldı. Suluova'da İlçe yöneticisi arkadaşlarımızın evine bomba atıldı, silahla tarandı. Nallıhan'da bir Genç Öncü öldürüldü. "Barış istiyoruz, Savaşa Hayır!" bildirisinin dağıtılmasından sonra Ağın ilçe lokalimize bomba atıldı. Saldırganlar ve tertipçiler ortalıkta dolaşıyorlar, ama ilçe yöneticilerimiz sudan bahanelelerle sıkıyönetimce gözaltına alındılar. Parti üyelerimize daha önce çeşitli saldırıların yöneltildiği Tarsus'ta TİP üyeleri devamlı tehdit altında tutuluyorlar. Çeşitli tertiplerle Tarsus ta ikinci bir Kahramanmaraş yaratılmak isteniyor. Bazı sözde sollar da Türkiye İşçi Partisi düşmanlığında burjuvaziyle aynı safta yer alıyorlar.

Can Açıkgöz sözlerini şöyle tamamladı:

"İşçiler, yoksul köylüler, tüm emekçiler artan bir hızla Çarkbaşak saflarında birleşiyorlar. Çarkbaşak TİP'nin işaretidir ve emekçilerin mücadele birliğinin simgesidir. Bu birlik güçleniyor. Telaşları ve korkuları bundandır. Saldırıların ve oyunların cevabı 14 ekim'de verilecektir."

gündemin başında

"Umutların partisi"

CHP Genel Başkanı Ecevit'in son yıllarda bilimsel sosyalizme, sola karşı giriştiği polemik denemelerinin temelini, işçi sınıfı ideolojisinin "bilimsel" niteliğini küçümseme, "bilimsel" bir ideolojinin varolabileceğini yadsıma çabası oluşturmuştur.

Bu çaba, bir yanıyla, CHP Genel Başkanı'nın işçi sınıfı ideolojisinin bilimsel bir dünya görüşüne dayanmasını içine sindirememesinin, sosyal demokrasinin bilimsel sosyalizm karşısındaki kompleksinin bir yansımasıdır.

Ne var ki, CHP yöneticilerinin işçi sınıfı ideolojisinin bilimsel niteliğini reddetme çabalarının temelinde, aynı zamanda sosyal demokrasinin, bir yandan politik pragmatizme, diğer yandan bilim dışı spekülasyonlara dayanan niteliği yatmaktadır.

İnsan toplumlarının nesnel yasalara dayanan gelişmesinin reddi, bu yasaların yerine birtakım spekülasyonların ve bilim dışı umutların yerleştirilmesi, daha sosyal demokrat akımın doğuşunda, başlıca faktör olmuştur. Sosyal demokrasi, bu tür "umutları" emekçi kitlelerin sınıf bilincine yeterince ulaşamamış kesimlerinde egemen kılabildiği ölçüde, onları sınıf uzlaşmacılığı çizgisinde tutabilmiştir.

1970'lerin başından beri CHP'nin politik stratejisini de, özellikle seçim dönemlerinde, sınıf güçlerinin ülkedeki nesnel konumuyla ilgili gerçekleri perde arkasına iterek, geniş kitleleri CHP'ye bağlı tutacak umutları canlı tutma çabası belirlemiştir.

Öyle anlaşılmaktadır ki, CHP'nin 14 Ekim seçimlerine yönelik politikasının temelinde de, bu kez "14 Ekim'den sonra iktidarın değişmeyeceği" umudunun en başta CHP örgütlerinde ve CHP tabanında ayakta tutulması yatmaktadır.

Bu "umut", CHP tabanının bir kere daha CHP'nin şansını deneme eğilimini belki bir süre güçlü tutmaya yarayabilecektir. Ama bu "pragmatik", faydacı politikanın da sonucu asla emekçi kitlelerin sınıf mücadelesinin yaklaşan zorluklara hazırlanması, anti-faşist mücadelenin kitlesel boyutlarının yükseltilmesi olmayacaktır.

İşçi sınıfına ve emekçi kitlelere bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin daha zor görevlerine hazırlanma yolunu gösteren politika, bu seçimlerde de yine işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi tarafından temsil edilmektedir. İşçi sınıfının bilimsel sosyalist partisinin, bu seçimlerden kitleselleşmesinin boyutlarını daha da yükselterek çıkması, tüm antifaşist güçlerin yeni mücadelelerinin başarısının da güvencesi olacaktır.

• mehmet aközer

TİSK üyelerine saldırı talimatı veriyor

Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK) üyesi olan işverenler için bir broşür bastırarak dağıttı. 'Yasa Dışı Davranışlarda İşverenlerce İzlenecek Yol'' adını taşıyan broşürde, işverenlerin işçilerin ''yasadışı'' olarak nitelenen davranışlarına karşı nasıl önlem alacakları, devlet güvenlik güçlerini işçi sınıfına karşı ne biçimde ''kullanacakları'. öğretiliyor.

Broşürde ''yasadışı'. olarak anılan davranışlar, doğal olarak işçilerin işverene karşı yapacakları her türlü direniş eylemleri. Broşürün ''Giriş'' kısmında, büyük sermayenin ''sendikası'' üyelerine amacını şöyle anlatıyor:

'İşçilerin ve İşçi Sendikalarının hiçbir hukuki dayanağı bulunmayan taleplerini, baskı yoluyla işverenlere kabul ettirmek amacıyla giriştikleri yasa dışı davranışlar karşısında işverenlerin de türlü yasal haklarını kullanacakları ve işyerinde verimli çalışmayı ve barışı sağlayacak tedbirleri alacakları tabiidir.''

YASALLIK VE YASA DIŞILIK

TİSK, üyeleri için hazırlattığı broşürde, yasa dışı olarak nitelediği işçi eylemlerini bir bir sıralıyor. Bunlar arasında direniş, verimin düşürülmesi, oturma, işgal, kuşatma gibi eylemler bulunuyor. Bu eylemlere karşı alınması öğütlenen ''yasal'' önlemler ise, bütünüyle işçi düşmanı bir zihniyet tarafından hazırlanmış antidemokratik bazı yasa maddeleri. Büyük sermaye, işçi sınıfına karşı kendi dayatmasıyla hazırlanmış olan bazı yasa maddelerini kullanmaya çalışıyor. Bu arada, işverenlere işçilerin direnişlerini kırmak için ''Güvenlik kuvvetlerinden'' nasıl yararlanacakları öğretiliyor.

TİSK broşüründe, işçilerin direniş yaptıkları işyerlerinde, bu direnişi kırmak için polisten nasıl yararlanılacağı anlatılıyor ve ''Polis Vazife ve Selahiyet Yasası''nın bazı maddelerine yer veriliyor. Bu arada, ''yetkili polis amirlerinin'' polislere nasıl ''istedikleri gibi'' emir verebilecekleri anımsatılıyor. Yasanın anılan bölümü şu şeklide: ''Yetkili amir tarafından verilecek sözlü emirler derhal yerine getirilir. Bu emirlerin yazılı olarak verilmesi istenemez. Bu hallerde emrin yerine getirilmesinden doğabilecek sorumluluk emri verene aittir.''

Bu antidemokratik yasa maddesi ile, işverenlerin amirlerle anlaşarak polisi direnişçi işçilerin üzerine saldırtabilecekleri ima ediliyor.

— Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu tarafından yayınlanan broşürde, işverenlerin, işçi eylemlerine karşı yasaların boşluklarından doğan her türlü sindirme yöntemini kullanmaları istendi.

— TİSK'in broşüründe, ayrıca sermayedarların gerektiğinde polise ve güvenlik kuvvetlerine ''görevlerini hatırlatmaları'' gerektiği de vurgulandı.

TOPLUM ZABITASININ GÖREVİ

Polisin görevinin anımsatılmasından sonra, bu görevin ''nasıl'' yerine getirilebileceği de açıklanıyor. ''654 ve 1422 sayılı Toplum Zabıtası Kurulması Hakkındaki Yasa''nın birinci maddesinden yapılan alıntıda aynen şu ifade bulunuyor:

''... toplumun ve kişinin maddi ve manevi varlıklarının kanunlara aykırı grev ve lokavtlar yüzünden kısmen ya da tamamen tahribe uğramasının önüne geçmek, toplumun kendisi veya kaderi üzerinde büyük ölçüde olumsuz etkisi olabilecek her çeşit kanunsuz toplumsal olayın meydana gelmemesini sağlamak ve geldiğinde gerekirse zor kullanarak etkisiz hale getirmek.''

Böylece toplum polisinin ''asli görevinin'' ne olduğu da işverenlere anlatılmış oluyor.

Büyük sermayenin ''sendika''sının bu broşürü, sermayenin işçi sınıfına karşı her türlü yoldan saldırıyı denemeye kararlı olduğunu gösteriyor. Antidemokratik yasa maddelerini kullanarak işçi sınıfının temel haklarını elinden almaya yönelik bu girişimler karşısında elbette işçi sınıfı ile ülkenin demokratik güçleri sessiz kalmayacaklar. Demokratik mücadelenin temel koşulu olan işçi sınıfının direnişi kırılamayacak.

Maden'de faşist terör püskürtüldü

Elazığ'ın Maden ilçesinde sürdürülen Türkiye İşçi Partisi İlçe örgütü kuruluş çalışmaları faşistleri telaşa düşürdü. TİP örgütünün, bakır işletmesindeki sosyalist işçilerin öncülüğünde güçlü bir şekilde kurulacağı, kısa sürede MHP'nin karşısına dikileceği çok iyi biliniyordu.

29 Ağustos günü, Parti örgütlenmesi için Maden'e giden TİP Elazığ İl Saymanı Ercan Ayhan, tasarlanan saldırının hedefi oldu. Parti yandaşı iki arkadaşıyla birlikte yürürken, eli sopalı ve naylon torbalar içerisinde kırmızı biber taşıyan kişiler, küfürler ederek saldırıya geçtiler. Diğer arkadaşlarının kendisini korumaya çalışmaları sonucu, Ercan Ayhan kafasına yediği birkaç sopa darbesiyle saldırıyı hafif yaralarla atlattı. TİP Ergani eski ilçe başkanı Cebrail Akboyun ise yüzüne yediği sopa darbeleriyle ciddi şekilde yaralandı. Maden'li olduğu için, kendilerini tanımasından çekindikleri Rauf Nas'ın ise yüzüne bir torba dolusu kırmızı biber atan saldırganlar aniden kaçarak ortadan kayboldular.

Olay bir gün sonra Maden'de herkes tarafından duyuldu. Ancak umulanın tam tersi bir etki yarattı. Maden'in tüm ilericileri TİP'in kararlı tutumunun yanında olduklarını göstermek için ellerinden gelen çabayı gösteriyorlar, bazıları partiye üye olmak için başvuruyorlardı. Maden'li ilericilerin gösterdikleri çaba sonucu, aynı gün saldırganlardan bazılarının adları belirlenerek, savcılığa bildirildi.

TİP Elazığ İl Başkanı Necati Demirel ise, Elazığ Sıkıyönetim Komutanlığı'na gönderdiği yazıda ''olayın gelişimi göstermektedir ki, Partimizin Maden İlçe örgütünün kurulmasına engel olmak isteyenler, sindirmede bulunmak üzere bu saldırıyı tertip etmişlerdir... Saldırganlar, MHP yanlısı kişilerdir. Olayın soruşturmasının, siyasi niteliği göz önünde bulundurularak, tertipçilerinin de ortaya çıkarılmasını sağlayacak şekilde Sıkıyönetim Savcılığı tarafından takibat yapılmasını talep ediyoruz.'' demiştir.

Hür Teşebbüs Konseyi

''Gericiliğin arkasındaki güç büyük sermayedir''

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu Üyesi Yavuz Ünal geçtiğimiz Perşembe günü verdiği demeçte şöyle dedi:

''Yaşam pahalılığının, işsizliğin, yokluk ve yoksulluğun baş sorumlusu emperyalizmle işbirliği halindeki büyük sermayedir. Faşist saldırıların ve her türlü gericiliğin arkasında bunlar var. Devlet tüm olanaklarını büyük sermayenin çıkar çarkını geliştirmek için kullanıyor.

''Emperyalizmin ve büyük sermayenin baskısı altında ezilenler sadece işçi ve yoksul köylüler değil. Tüm emeği ile yaşayan insanlar, esnaflar, zanaatkârlar ve küçük sermaye gruplarının bunalımı artıyor. Her yıl onbinlerce esnaf ve zanaatkâr iflas ediyor ve işsizler ordusuna katılıyor.

Yavuz Ünal demecini şöyle sürdürdü:

''Emekçi halk bunaldıkça büyük sermayenin kârları artıyor. Büyük tekellerin montajcı işletmelerinin yıllık kârları dünyanın yüz büyük firması içinde yer alıyor. Çünkü bunlar her yıl dışsatımdan sağladığımız kadar tam 2,5 milyar dolar döviz kaçırıyorlar. Çünkü, karaborsacılık ve stokçuluk yapan bunlardır. Büyük tekellerin bir yılda verdikleri vergi işçi ve memurların verdikleri verginin üçte biri kadar. Yılda 70 milyar lira vergi kaçırıyorlar.

''Kurtuluş, işçi köylü, tüm çalışan halk kitlelerinin ellerindedir. Birleşelim emperyalizmi kovalım, Türkiye İşçi Partisi saflarında birleşelim ve büyük sermayenin gücünü kıralım. Kurtuluş adıyla sanıyla sosyalizmdedir.''

Bulutoğlu kimleri danışman yapıyor?

* Profesör Kenan Bulutoğlu'nun eski Teksif Başkanlarından ilkokul mezunu danışmanı, 657 sayılı yasaya göre 35 yıl çalışsa ancak 4. dereceye yükselebilirdi.

* Sicilinde ''Hazine aleyhine açılan davalarda görevini kötüye kullandığı anlaşılmıştır.'' yazan yargıç danışmanın derecesi 1 x 150.

İşletmeler Bakanı Profesör Kenan Bulutoğlu'nun danışmanlığını ilkokul mezunu bir emekli ile, Keban Barajı kamulaştırmalarında hakkında soruşturma açılarak ''tevbih'' cezası verilen bir yargıcın yaptığı öğrenildi.

30 Ocak'tan bu yana Bulutoğlu'nun danışmanlığını yapan emekli ''İşçi'', eski Teksif başkanlarından Bilal Şişman'ın atamasının 657 sayılı yasanın 36. ve 59. maddeleri gereğince yapıldığı belirtiliyor. ''Personel Hareketleri Onayı'' başlıklı, İşletmeler Bakanlığı'nca düzenlenen sicil belgesinde, Bilal Şişman'ın emeklilik müktesebinin 15. derecenin 3. kademesinde olduğu kaydedilerek, ''657 sayılı yasanın 54. madde hükmü uyarınca açıktan tayini yapıldı'' deniliyor.

Öte yandan Bulutoğlu'nun 1. dereceli danışmanı Mustafa Kutluğ'un da, Elazığ'da yargıç olduğu sırada, ''hazine aleyhine açılan davalarda görevini kötüye kullanması nedeniyle Yüksek Hakimler Kurulu, tarafından tevbih ile cezalandırıldığı'' ve bu cezaya itiraz hakkını kullanmadığı için cezanın kesinleştiği öğrenildi.

Kutluğ'un sicilinde kayıtlı Yüksek Hakimler Kurulu 3. bölümü tarafından alınan kararda şöyle deniliyor: ''Adı geçenin, başkanı bulunduğu mahkemesine ait bazı dosyaların keşiflerini yaptığı, sebeplerini zabıtla tesbit etmediği, üstüste tetkike alarak sürüncemede bıraktığı anlaşılmakla, hakkında hakimler kanununun 89. maddesi gereğince tevbih cezası verilmesine oybirliğiyle karar verilmiştir.

''Adı geçenin Keban Barajı inşaatı dolayısıyla yapılan kamulaştırma işleri aleyhine açılan tezyi bedel davalarını rüyeti sırasında görevi kötüye kullandığı anlaşılmıştır.

''Adı geçen hakkında tevbih cezası uygulanmasına dair 3. bölümce verilen 2-10-1974 gün ve 235-274 sayılı karar adı geçene 13.11.1974 günü tebliğ olunmasına rağmen bu karara karşı bir itirazda bulunmadığından kararın 13.12.1974 güne süre bakımından kesinleştiği, YHK 3. bl. bşk.ının 17.12.1974 gün ve 2354 sayılı yazılarından anlaşılmıştır.''

İşletmeler Bakanı Kenan Bulutoğlu'nun, Bakanlığı'na bağlı kuruluşlarda yuvalanmış MC artıklarını kollama anlayışını sürdürürken, ilkokul mezunlarından ve görevini kötüye kullananlardan danışmanlar yapmayı tercih etmesi şaşırtıcı değildir. Faşistleri ürkütmeme anlayışının yanında, devlet kuruluşlarının yakınları için yemlik olarak kullanılması, MC partilerinden CHP'li bakanlara miras kalmış olsa gerek!..

Seçime doğru

Boran Moskova'ya doğru Partililerce uğurlandı

Boran Moskova'ya gitti

"Barış sosyalizmin gereğidir"

Çağrılı olarak Sovyetler Birliği'ne giden Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, 5 Eylül Çarşamba günü Türkiye'den ayrıldı. Partililerin oluşturduğu kalabalık bir grup tarafından Yeşilköy havaalanından saat 14.00'te uğurlanan TİP Genel Başkanı, bu gezisinde Moskova'da toplanacak olan "Tüm Çocuklara Barış İçinde, Güvenli Bir Gelecek İçin" konulu 1979 dünya konferansına da katılacak. 7-11 Eylül tarihleri arasında çalışmalarını tamamlayacak olan Konferans'tan sonra Boran'ın gezisini bir süre daha sürdüreceği bildirildi.

TİP Genel Başkanı Boran Türkiye'den ayrılırken havaalanında bir demeç verdi. Boran demecinde şöyle dedi:

"Moskova'da 'Çocuklar İçin barışçılca güvenli bir dünya' konulu uluslararası konferansa katılmaktan büyük memnunluk duyacağım. Barış ve çocuk konuları birbiriyle yakından ilgilidir. Barışı, özellikle genç kuşaklar için, onları savaşın onarılmaz acılarından, kayıplarından arınmış bir dünya bırakabilmek için istiyoruz. Dünyanın geleceği yeni kuşakların elindedir. Bu geleceğin güvence altına alınabilmesi de savaş denilen belanın yok edilmesine bağlıdır.

"Bu çeşit konferanslar dünya kamuoyunun dikkatini konuya çekmek, dünyanın ilerici, barış taraftarı güçleri arasında dayanışmayı pekiştirmek açısından önemlidir. Bu konferansın Sovyetler Birliği'nde toplanması ayrıca anlamlıdır. Çünkü sosyalizm barış ve çocuk konularına büyük önem verir. Sosyalist ülkelerde çocukların doğumlarından yetişkinliklerine kadar iyi yetiştirilmeleri, iyi eğitim görmeleri için tüm toplumsal önlemler alınmıştır. Eğitim olanak ve fırsatları olgunluk çağlarında da devam eder. Barış sorunu ve isteği ise günlük yaşamın ayrılmaz bir parçasıdır. Devamlı işlenen konudur ve törenlerde ulusal bayrakların yanında barışın mavi bayrakları hiç eksik olmaz. Barış içinde birarada yaşama, detant, nükleer silahların sınırlandırılması, genel silahsızlanma gibi barışı güçlendirmeye yönelik önerilerin hep Sovyetler Birliği ile diğer sosyalist ülkelerden gelişi, onların ısrarla bu konunun takipçisi olmaları rastlantı değildir. Barış, sosyalizmin gereğidir. Ve barış, çocuklarımıza verebileceğimiz en büyük armağandır."

"Sansür uygulaması kökten kaldırılmalıdır!"

Türkiye İşçi Partisi Basın Bürosu Sekreteri Gündüz Mutluay, Antalya Film Yarışmalarının sansür tarafından engellenmesi üzerine geçtiğimiz Çarşamba günü bir bildiri yayanlayarak şöyle dedi:

"Sinema üzerinde uygulanan anti-demokratik sansür Antalya Ulusal Film Yarışması'nın yapılmasını engellemiştir. Yıllardan beri uygulanagelen anti-demokratik sansür, sinemamızın gelişmesini engelleyen gerici bir baskıdır.

"Toplumumuzun gelişmesini engelleyen bütün anti-demokratik baskılar gibi sansür uygulaması da, toplumsal gelişmenin önüne konulan bir engeldir. Toplumdaki ilerici gelişmeleri engelleyen sansür egemen sınıfların bir baskı aracıdır. Sinema afişleri, halkın bilincini, değer yargılarının ilerici ögelerini yıkmaya yönelik, burjuva ahlaksızlığının en süfli örneği seks filmleriyle doluyken ilerici öz taşıyan filmlerin yasaklanması başka türlü açıklanamaz.

"Ulusal ilerici sinemanın önündeki engellerin temizlenmesi gerekirken, tam tersine bu alandaki olumlu girişimlerin de engellenmesi artık sansür uygulamalarının nereye kadar vardığını göstermektedir.

"Bütün sorumlular sansür uygulamasının kökten kaldırılması için derhal harekete geçmelidirler."

Türkiye İşçi Partisi Giresun İl Başkanı Şansal Dikmen Almanya'da Server Tanilli'yi ziyareti sırasında

SERVER TANİLLİ SOVYETLER BİRLİĞİ'NDEN İNGİLTERE'YE GEÇTİ

Faşistlerin silahlı saldırısıyla ağır yaralanan bilim adamı Server Tanilli bir süredir tedavi edilmekte olduğu Sovyetler Birliği'nden İngiltere'ye geçti. Tedavisine İngiltere'de devam edilecek olan Tanilli, bir süre Almanya'da kaldı. Almanya'da kaldığı süre içerisinde bir gezi dolayısıyla yurt dışında bulunan TİP Giresun İl Başkanı Şansal Dikmen ve Almanya'daki TİP'liler tarafından da ziyaret edildi.

ADALET BAKANLIĞI ŞARTLI SALINANLARIN TOPLANMASI İÇİN GENELGE ÇIKARDI

Adalet Bakanlığı , aralarında 12 Mart döneminde hüküm giymiş çok sayıda kişinin de bulunduğu bine yakın eski mahkumun, yasal haklarından yararlanarak salıverilmesi işlemini geriye çevirmek için girişimlerini sürdürüyor.

Adalet Bakanlığı'nın 29 Ağustos tarihini taşıyan bir genelgesiyle, Yargıtay 1. Ceza Dairesi'nin 27 Ağustos tarihli bir kararı yineleyerek, şartla salıverilmiş bulunanların yeniden tutuklanmasının yolunu açtı.

Hükümetin, yasal haklarını kullanarak tahliye edilmiş bine yakın kişiyi, 12 Mart dönemi hükümlülerini yeniden tutuklayabilmek için bu haklarından yoksun etmeye yönelik ısrarlı tutumu, son günlerde oluşturulmak istenen 12 Mart'çı kutsal ittifakın bir sonucudur.

"Kapitalizm iflas ederken burjuva partileri de kokuşuyor"

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu üyesi Gündüz Mutluay, 3 eylül günü verdiği demeçte şöyle dedi:

"Emperyalizme bağımlı, geri ve çarpık Türkiye kapitalizmi, toptan iflas etmiştir. Her geçen gün emperyalizme biraz daha bagımlı hale getirilen ülke ekonomisi tam bir çıkmaza [illegible]kulmuştur. Kapitalizm işçilere, köylülere ve tüm emekçilere tam bir yıkım getirmiştir. Büyük tekelci sermaye küçük esnaf ve zanaatkarları bir bir yutmakta veya iflasa sürüklemektedir.

"Kapitalist ekonomi iflas ederken kapitalizmi savunan burjuva partileri de kokuşmaktadır. MHP ve MSP'li iki eski parlamenter eroin ve esrar kaçakçılığından Avrupa hapishanelerinde yatmaktadır. Demirel'in yeğeni Yahya Demirel , sayısız yolsuzluğun sanığı olarak aranmaktadır. Şimdilik yurtdışına kaçarak paçayı kurtarmıştır. Çimento, mobilya, Lockheed, Wels Fargo yolsuzlukları ortadadır.

"Bütün büyük kapitalistler vergi kaçakçılığı yapmakta, halkın en temel ihtiyaçlarını stok ederek karaborsa yaratmaktadırlar. Halk düşmanı patron örgütlerinin yöneticileri stokçuluktan sanıktırlar.

"Sis perdesi arkasında daha nice yolsuzluk, rüşvet, vergi kaçakçılığı, karaborsacılık suçları yatmaktadır. Burjuva partilerinin yöneticileri politika salmesinin cambazları büyük şirketlerin ortağı, temsilcisi, sözcüsüdür. Yolsuzlukları örtbas etmek için elbirliği etmektedirler.

"Kurtuluş, işçi, köylü, tüm çalışan halk kitlelerinin ellerindedir. Birleşelim, emperyalizmi kovalım. Türkiye İşçi Partisi saflarında birleşelim ve büyük sermayenin gücünü kıralım. Kurtuluş adıyla sanıyla sosyalizmdedir."

"Bine yakın insan gizlice yeniden tutuklanmak isteniyor"

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu üyesi Yalçın Cerit 4 Eylül günü verdiği demeçte yasalara uygun olarak tahliye edilen bine yakın insanın, bugünlerde gizlice tutuklanarak tekrar cezaevine konulmak üzere olduğunu belirterek şöyle dedi:

"12 Mart faşist uygulamalar döneminde binlerce ilerici, yurtsever, sosyalist gözaltına alınmış, tutuklanmış veya ağır hapis cezalarına çarptırılmıştı.

"Bir ay kadar önce, müebbet ağır hapse mahkum olmuş bin kadar insan hakkında önce 647 ve 2148 sayılı İnfaz Yazalarındaki ceza indirimleri uygulanmıştır. Ayrıca 1803 sayılı Af Yasasından da yararlanan bu kişiler böylece yedi yıl 97 gün sonra ilgili ağır ceza mahkemelerince serbest bırakılmışlardır."

Yalçın Cerit sözlerine şöyle devam etti:

"Bu ceza indirimi uygulaması, herkesçe bilinen, binlerce örneği olan, Yargıtay kararlarıyla kesinlik kazanmış bir uygulamadır.

"Şimdi ise, Adalet Bakanlığı'nın kamuoyundan saklayarak gönderdiği bir tebliğle, malum 12 Mart hukukuna göre mahkum edilenler başta olmak üzere bine yakın insan tekrar tutuklanıp cezaevine konulmak istenmektedir. Bu uygulama ile genel hukuk ilkeleri ayaklar altına alınmakta ve mevcut yasalar hiçe sayılmaktadır.

"Bu durumun 12 Mart dönemini anımsatan resmi beyanların birbiri peşine ortaya atıldığı bir dönemde yer alması elbette bir rastlantı değildir. Bu olay, "özgürlükçü demokrasi" şampiyonluğunu elden bırakmayan CHP hükümetinin, yeni 12 Mart özlemcilerine ve demokrasi düşmanlarına boyun eğmesinin bir örneğidir."

Önceki hafta sonunda 2 Eylül Pazar günü Türkiye İşçi Partisi İstanbul İl Örgütü tarafından, Beyoğlu Kazablanka düğün salonunda Parti üye ve yandaşları ile bir toplantı düzenlendi. Toplantıda bir konuşma yapan TİP Genel Sekreteri Nihat Sargın, ülkedeki politik durumla Parti'nin seçim çalışmalarına değindi. Sargın konuşmasında özetle şöyle dedi:

TİP İstanbul örgütü bir üye toplantısı düzenledi

Sargın: Seçimler emekçi halkın kararlılığının göstergesi olacak!

"Kapitalist sistem genel bunalım içindedir. Burjuva iktisatçılarının tüm tahminierini alt üst ederek kriz dönenleri giderek sıklaşmakta, adeta içiçe geçmektedir. Aslında sistemin iflasını kanıtlayan bu duruma, Türkiye'nin geri ve çarpık kapitalist yapısının getirdiği ağır sorunlar da eklendiğinden ülkemizde bunalım gitgide derinleşmekte, şiddetini artırmaktadır. Her zaman olduğu gibi, karlarına kesat getirmeksizin faturayı işçi sınıfı, yoksul köylüler ve emekçi halk kitlelerine ödeterek bunalımı aşmayı planlayan sermaye sınıfı, başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm emekçi yığınlara karşı genel bir saldırının hazırlığı içindedir. Son günlerde 12 Mart günlerini anımsatan üst üste resmi beyanlar, toplu sözleşme dönemine girilirken fütursuzca başlatılan lokavtlar, çarşaf çarşaf özel sektör ilanları, dışta Sovyet tehdidi masalı, içte bölücülük iddiaları gibi artık kanıksanmış temcit pilavlarının yeniden piyasaya sürülmesi saldırının ilk habercileridir. Her alanda provokasyonlar birbirini kovalamakta, parlamenter görünümlü faşist bir iktidarı gerçekleştirebilmek üzere geniş tabanlı denilen yeni hükümet ve benzeri formüller için kamuoyu oluşturulmaya çalışılmaktadır".

TİP Genel Sekreteri Sargın, ülkenin bu koşullarında 14 Ekim seçimlerinin taşıdığı önemi de şöyle dile getirdi:

"Bu durumda önümüzdeki seçimler ve sonuçları olağan değerini kat kat aşan bir önem taşımakta, burjuvazinin saldırı plan ve niyetlerini geri püskürtme doğrultusunda işçi sınıfımızın ve emekçi halk kitlelerinin bilinçli ve kararlı tutumunun göstergelerinden biri olarak da anlam kazanmaktadır. Sermaye sınıfı da bunu en az bizim kadar bilmekte, öyle değerlendirmektedir. Geçmiş dönemde 12 Mart'a karşı kararlılıkla dikilen tek örgüt olan, bugün de 1 Mayıs'ta burjuvazinin işçi sınıfına karşı giriştiği kuvvet denemesinde istediği kesin sonucu almasına tek engel olan Türkiye İşçi Partisi ve partililerin seçim çalışmaları bunun için engellenmeye, baltalanmaya çalışılmaktadır. Yalnızca Ağustos başından bu yana her gün, her saat sayısız saldırı ve yüzlerce gözaltına alma olayları ile karşılaştıysak nedeni budur. "Ancak bu yollarla, Türkiye İşçi Partisi ve onun öncülüğünde işçi sınıfı ve emekçi halk yığınlarının burjuvazinin saldırılarını püskürtme azmini kırabileceklerini, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesine set vurulabileceğini sananlar dün olduğu gibi bugün de ve tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de aldanmaktadırlar. Tarihin şaşmaz yanıtı karşılarındadır.

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, İLERİCİ AYDINLAR, İLERİCİ GENÇLER!..

Türkiye İşçi Partisi 14 Ekim 1979' da seçim yapılacak 29 ilin tümünde birden seçimlere giriyor.

Seçim dönemleri, Partimizin, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde, sesini ülke çapında ve yoğun biçimde duyurabilme olanaklarını vermektedir.

Seçim çalışmalarının en etkin ve başarılı sonuca ulaşmasında Partililerin ceeur, özverili çalışmalarının yanı sıra, Partimize inanmış, gönül vermiş arkadaşlarımızın da katkıları büyük önem taşımaktadır.

Türkiye İşçi Partisi Merkez Yönetim Kurulu'nun Parti'nin tüm üye ve aday üyelerinin aylık gelirlerinin belli bir yüzdesini Ağustos, Eylül, Ekim aylarında Parti merkezine bağış olarak göndermeleri konusundaki kararını Parti dostlarına da duyurmaktadır.

Gerçek ve kurtuluş yolu olan sosyalizmin ve sosyalist mücadelenin güçlendirilmesi, aynı zamanda faşizme karşı mücadelenin de kalıcı sonuca ulaşmasını sağlayacaktır.

Yurtseverler, antifaşistler, ilericiler, demokratlar,
Tüm sosyalistler!..
Bağış kampanyasına. Görev Başına!

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ
GENEL MERKEZİ

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ
Bağış Kampanyası, Hesap No: 60
Ziraat Bankası — Çemberlitaş Şubesi
İSTANBUL

TKİ İŞÇİLERİ İLE DAYANIŞMA

Türkiye Kömür İşletmeleri (TKİ) Genel Müdürlüğü'ne ve Genel Müdürlüğe bağlı işyerlerinde yetkili olan, Türk-İş.e bağlı Maden Federasyonu Sendikası 6 Eylül günü greve gitti.

TKİ'ye bağlı kömür tevzi işyerinde grevde bulunan işçiler ile dayanışma gösterisine İŞÇİ KÜLTÜR DERNEĞİ Ankara Şubesi halk türküleri korosu ile katıldı. Özgün halk türkülerinin ve halk oyunlarının sergilendiği gösteride grevci işçiler İşçi Kültür Derneği gösterilerine türkü söyleyerek ve halk oyunları oynayarak katıldılar.

Gösteri bitiminde konuşan İşçi Kültür Derneği Genel Sekreteri A. Naki Öner "işçi ve emekçilerin ekonomik-demokratik talepleri yönünde geliştirilen eylemler, işçi ve emekçilerin salt bu haklarının elde edilmesine yönelik değildir. Grev, işçilerin sınıf mücadelesinde önemli derslerin alındığı bir eylemdir, grevinizi destekliyor ve başarılar diliyoruz. Yaşasın örgütlü mücadelemiz!" dedi. 1 saat süren gösteri sonrasında tüm işçiler İşçi Kültür Derneği'ni büyük bir coşku ile uğurladılar.

TKİ'ye bağlı tüm işyerlerinde gidilen grev aynı akşam Bakanlar Kurulu tarafından yasaklandı.

NOT...

Sigara ve fayda

Klasik burjuva ekonomi kitaplarında şöyle bir laf vardır: Sigara tıbben faydasız bir maldır ama ekonomik olarak faydalı bir maldır.

Daha ekonomiye "ce!" der demez bunun yazılması boşuna olmasa gerektir.

"Fayda"nın kapitalist sistemde böyle bir maddi işlerliğe oturması değil midir ki, her şeyi kâr konusu kılan.

Örneğin silah, tabanca, tüfek, tank, top. Bunlar halkların, kitlelerin üzerine ölüm kusan mallardır ama uluslararası silah tekellerine sorun bir de bunları. Savaşlar çıkmalıdır, dünya yeni gerilim alanları kazanmalıdır, böyle olmalıdır ki, müşteriler çıksın, çok çok satılsın, kâr daha çok kâr olsun...

Örneğin hastalıklar. İnsan sağlığını tehdit eden hu tehlikeleri bir kendinize sorun, bir de ilaç tekellerine... Sağlığın ticaret konusu olduğu bir sistemde hastalıklar da "faydalı" değil midir? Hasta olacaksınız ki, sağlığınız üzerine, derecesine göre küçük-büyük kâr sofraları kurulsun.

Örneğin fuhuş. Örneğin seks. Kitaplarıyla, dergileri, gazeteleriyle, filmleri ve mağazalarıyla... Kapitalist anlamda "faydalı"dır. Siz, toplumu kemiren sosyal bir hastalık dersiniz, ama gidin bir de endüstrisine sorun bakalım.

Irz, namus, şeref, haysiyet!.. Sadece televizyondaki dizileri şöyle incelikli süzgüden geçirin bakalım ne göreceksiniz. Emperyalist-kapitalist sistemin değer pazarlarında sadece ambalaj yan sanayii kurulamamış metalardır bu kavramlar.

Uzun sözün kısası, utangaç burjuva ekonomicileri sigara örneğiyle yetinip kalırlar. Oysa mekanizma tabak gibi açıktır...

* * *

Burjuva ekonomik anlamdaki fayda, burjuva politika alanında adına "faydacılık" dediğimiz kılıkta sahnede boy gösterir. Patenti Makyavele tapulanan bu düşünce ve yaklaşım biçiminin politikadaki seyri, ekonomideki seyrinden daha gizli, daha sinsi ve daha habistir. Bizatihi kökeni itibariyle burjuva ideolojisine dayanan bu illet sadece burjuva politik panayırıyla yetinmez. Yetinmediğiyle kalmaz yerleşim alanı bulduğu bazı beyin ve politikalarla sola, bilimsel sosyalist harekete yayılmaya, bulaşmaya çabalayan etkili ve "faydalı" bir burjuva ideolojik saldırı aracı olur çıkar.

Sol adına, sosyalistlik adına yola çıkan "faydacı" politikaya siz istediğiniz kadar Makyavelizmin revizyonu deyin, adam kalkacaktır "İşçi sınıfının yüce çıkarları için yapılır" diyecektir.

Bakın son dönemde "birlik" sorununu politik meta haline getiren bir partinin Genel Yönetim Kurulu, o "parti" nin Birinci Kongresi'ne sunduğu raporunda, o "parti"'nin belli bir dönemini nasıl anlatıyor:

"—O dönemdeki ilkesiz diyebileceğimiz tutumun —yahut da temel ilke faydacılıktı denebilir o dönem için— bize hiç de ters gelmeyen tezahürlerdir.."

Bir dönemde ilkesiz tutum!
Ya da faydacılık!
Temel ilke faydacılık!..

Geriye ne kalıyor, diyeceksiniz.

Aman efendim, o "parti"nin yöneticilerine hiç de ters gelmeyen tezahürler bunlar.

Ama haksızlık yapmayalım! Bunları niçin yapıyorlar biliyor musunuz? Gene o raporda yazılı:

"—İşçi sınıfının yüce çıkarları için!.."

Eh, öyleyse yapılır mı, diyeceksiniz..

Söz gelimi, adamdan "ver bakayım" diye saatini isteyeceksiniz, verince de "işçi sınıfına demirbaş kaydettim" diyeceksiniz!

Hangi kitapta var bu?

Bir tarihte, belli bir takım şaşmaz ilkeler üzerinde ısrarımızı görünce bunlardan birinin verdiği yanıt ömür bir şeydi:

"— Siz azizim, burjuvaziyl aldatmasını bilmiyorsunuz" demişti...

* * *

Eğer bir takım politikalar, pratiğin örsünden süzülüp gelen nesnel temellerde, tarihsel, evrensel ve ilkesel raylara dayanmıyorsa, dayandırılamıyorsa, kişi ve kadroların sübjektif irade, davranış ve tutum kalıplarında deforme olmaya, sapmaya, abur-cubur olmaya mahkûm olur.

"Faydacılık" dediğimiz burjuva ideolojik vibriyonunun kısa vadede gündelik sonuçlar aldığı, alabildiği de görülmüştür.

Ama nereye kadar?

Şimdi hatırlıyorum da, bundan üç-dört yıl önce tartıştığım iki, "keskin devrimci", "sıkı solcu" kişilerin konumları beni bir hayli güldürüyor şimdi. Ama daha çok düşündürdüğü de bir gerçek.

Bölgedeki gençlerin el üstünde tuttukları, bu yaman baylar, söze "oligarşi" diye başlıyorlar, gene "oligarşi" ile bitiriyorlardı.

İşçi sınıfı ve emekçi kitleler ittifakı gibi kavramlar saygı ile karşılanmakla beraber "devrimci gençler" daha cazip görünüyordu onlara. Evet, ama "devrimci gençler, işçi sınıfının yolunda ve öncülüğünde" saplaması ise onlara "oportünist" bir yaklaşım gibi görünüyordu...

Bu bayların benimle tartıştıktan sonra, benimle ilgili kanılarını bir dosta özetlemeleri de çok şeker şeydi: Dürüst ama oportünist bir TİP'li ile tanışmışlardı!..

Şimdi bu hukuk tahsil etmiş bayları merak edeceksiniz. Söyleyeyim: Birisi CHP'nin bir il başkanı, öteki bir kooperatif birliğinin genel müdürü...

Dobra dobra "ben CHP'liyim" diyen kişiye saygılıyım. Ama bir takım tramplenleri kullanmak için bu laf kalabalığına ne gerek vardı değil mi?

14 Ekim seçimlerine gidiyoruz. Şimdi iyice bir bakalım ve çok değil bir iki yıllık geçmişi de gözönüne alıp iyice düşünelim.

Kim veya kimler "sigara tıbben faydasız ama ekonomik olarak faydalı bir maldır" diyor. Tıpatıp böyle söylenmese bile bu mantığın suyuyla beslenen politik tutum ve gelişmeleri iyi tanımak gerek. Bu mantığın kapitalist özü çok şeyi anlamaya ve anlatmaya yetecektir...

Ferhat Gün

Türkiye İşçi Partisi adayla

İstanbul

1. Behice Boran

Behice Boran (Hatko) 1910 yılında Bursa'da doğdu. 1927'de Arnavutköy Kız Kolejinin orta kısmından, 1931'de lise kısmından mezun oldu. 1934 sonbaharında Michigan Üniversitesinden verilen bir bursla Amerika'ya gitti. Sosyolojide doktora yaparak 1939 yılı başlarında yurda döndü. Aynı yıl Ankara Dil Tarih Coğrafya Fakültesi'ne sosyoloji doçenti olarak tayin edildi.

1941 Ocak ayında bir grup arkadaşıyla birlikte "Yurt ve Dünya" dergisini yayınlamaya başladı. Daha sonra da "Adımlar" dergisini çıkardı. Her iki dergi 1944 baharında Bakanlar Kurulu kararıyla kapatıldı. Bu dergiyi çıkaranlar solculukla suçlandılar ve o sırada yayınlanan "Görüşler" dergisinde Boran'ın yazısı çıktığı, diğer üç öğretim üyesi de aynı dergiye yazı vaat ettikleri için dördünün de haklarında idari tahkikat açıldı, bakanlık emrine alındılar. Danıştay'a açtıkları davayı kazanıp görevlerine iade edilmekle beraber tahkikatların ardı kesilmedi. 1948'de Boran dahil üç öğretim üyesi aleyhine Asliye Ceza Mahkemesi'nde dava açıldı. Dil Tarih Coğrafya Fakültesi bütçesi Millet Meclisi'nden geçerken üç öğretim üyesinin kadroları kaldırıldı. Daha sonraları Behice Boran 15 ay hapis cezasına mahkum olunca üniversite öğretim üyeliğinden ihraç olundu.

1950 Temmuz'unun ortalarında Türk Barışseverler Derneği'ni kurdu. Aynı ay sonlarında, Demokrat Parti hükümeti konuyu Meclis'e getirmeden, Kore savaşına asker göndermek kararı alınca, Barışseverler Derneği Meclis Başkanı'na bir telgraf çekerek olayı protesto etti. Ertesi gün de İstanbul'da aynı konuda 30 bine yakın bildiri dağıttı. Bunun üzerine Behice Boran ve arkadaşları tutuklanarak askeri mahkemeye sevkedildiler. Ceza Kanununun 161. madde 4. bendine göre 15 ay hapis cezasına mahkum edildiler.

1946 Mart'ında Nevzat Hatko ile evlenmiş olan Boran'ın bu dava sırasında Eylül 1951'de bir oğlu dünyaya geldi.

1953 Eylül ayının sonlarına doğru, 1951'de başlatılan 'Gizli Komünist Partisi Kovuşturması'na ilişkin olarak yapılan toplu tutuklamalar sırasında tutuklandı. Şubat 1954'de ilk duruşmada tahliye oldu ve yargılama sonunda beraat etti.

1962 yılı sonlarına doğru Türkiye İşçi Partisi'ne üye oldu. 1964 Şubat'ında İzmir'de yapılan I. Büyük Kongrede Genel Yönetim Kurulu üyeliğine, o kurul tarafından da Merkez Yürütme Kurulu üyeliğine seçildi. 1966'daki II. Büyük Kongre'de yine aynı görevlere getirildi. 1965 seçimleri sonunda milletvekili olarak parlamentoya girdi. 1969'da Partinin Genel Sekreterliğine, IV. Büyük Kongre'de Genel Yönetim Kurulu üyeliğine, oradan da Genel Başkanlığa seçildi.

12 Mart'tan birkaç ay sonra Türkiye İşçi Partisi Merkez Yönetim Kurulu'nun bir kısım üyeleriyle birlikte gözaltına alındı. 6 Ekim 1971'de tahliye edildiler. 23 Haziran 1972 günü duruşmada yeniden tutuklandılar. 1974 yılında af kanununun kendilerini af dışı bırakan maddesinin Anayasa Mahkemesi tarafından iptali üzerine tahliye oldular. 15 yıla mahkumedilen Boran'ın hapisliği 29 ay sürmüştür.

1975 yılında Parti Tüzüğü uyarınca Büyük Kongre yetkisini taşıyan kurucular heyeti Boran'ı Genel Başkanlığa seçti. Şubat 1977'de toplanan I. Büyük Kongre sonucunda Genel Başkanlığa getirildi. Behice Boran II. Büyük Kongre sonucunda yeniden Genel Başkan seçildi.

2. Alp Selek

Turkiye İşçi Partisi Merkez Yönetim Kurulu Üyesi. Avukat, 1930 doğumlu. evli. İki çocuk babası.

TİP kurucu üyelerinden olan Alp Selek, Merkez Disiplin Kurulu Başkanı ve 1971 öncesinde TİP Genel Sekreterliği ve İzmir Milletvekilliği görevlerinde bulunmuş olan Cemal Hakkı Selek'in oğludur.

1962 yılında TİP'e üye olan Alp Selek, 1971 yılına kadar ilçe başkanlığı, il yönetim kurulu üyeliği yaptı. 4. Büyük Kongre'de Genel Yönetim Kurulu'na seçildi. Anayasa mahkemesinde TİP'in kapatılması için açılan davada savunma görevi yaptı. 12 Mart sıkıyönetim mahkemelerinde TİP yöneticileriyle birlikte birçok sanığın savunmalarında görev aldı. DİSK ve Maden-İş ile çeşitli sendikaların avukatlığını üstlenen Selek, DİSK Hukuk Müşavirliği, Maden-İş ve Turizm İş Hukuk Dairesi Müdürlükleri yaptı.

Kavel grevinde tutuklanan işçi liderlerinin savunmasını üstlenen ve 15/16 Haziran olaylarında tutuklanan DİSK yöneticilerini ve işçileri savunan Alp Selek, Karabük'ten Karadeniz Ereğlisi'ne, Adana'daki Bossa olaylarından İstanbul'daki Demir Döküm olaylarına kadar yüzlerce direniş ve grevlerde işçileri savundu.

Alp Selek halen Türkiye Barolar Birliği Disiplin Kurulu üyesidir.

3. Aykut Göker

TÜTED Genel Başkanı Aykut Göker, 1938 yılında Eskişehir'de doğdu. İlk ve orta-öğrenimini Eskişehir'de tamamladıktan sonra 1960 yılında İTÜ Makina Fakültesi'nden mezun oldu. 1960'tan bu yana kamu kesimindeki çeşitli kuruluşların değişik kademelerinde görev yaptı. Aykut Göker şu anda Sümerbank Genel Müdürlüğü'nde Kimya Proje Şubesi'nin Müdürlüğü'nü de sürdürüyor. TÜTED Genel Başkanı Göker, 1968'ten bu yana Teknik elemanlarla ilgili bazı demokratik kitle ve meslek örgütlerinde de görev yaptı. 5 Haziran 1977 milletvekili genel seçimlerinde TİP İstanbul aday listesinde görev aldı.

4. Tayyar Bora

Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi öğretim üyesi Prof. Dr. Tayyar Bora 1939'da Buldan'da doğdu. 1961 yılında sözü geçen fakülteyi bitiren Bora, 1966 yılında doçentlik çalışmalarını tamamladı. Prof. Bora'nın askerlik süresini tamamladıktan sonra 1973 yılında üniversiteye dönmek üzere yaptığı başvuru, atama kararnamesinin yasalarını çiğneyerek, onaylamayan Milli Eğitim Bakanlığı'nca engellenmek istendi. Sonunda kararnamesi onaylanan Bora, 1977'de Profesörlüğe yükseltildi. 1974 yılında TÜBİTAK üyeliğine seçilen Prof. Bora, 1977'den itibaren sırasıyla TÜMÖD İzmir Şubesi Yönetim Kurulu üyeliği, TÜMÖD İzmir Şb. Başkanlığı görevlerinde bulundu. Barış Derneğinin İzmir Temsilciliği'nde Yönetim Kurulu üyesi olarak görev alan Bora'nın, doktora, doçentlik ve profesörlük takdim tezleri ile birlikte 16 araştırma, 5 derleme ve 2 ders kitabı olmak üzere 35 yayınlanmış yapıtı vardır.

AĞRI: 1) Tarık Ziya Ekinci, Hekim, Dahiliye Mütehassısı
AMASYA: 1) Turgut Alten, Veteriner hekim.
ANTALYA: 1) Prof. Veli Lök, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi öğretim üyesi, 2) Turhan Tuna, Makine Yüksek Mühendisi, Petkim Aliağa Kompleksi Grup Başkanlığı Malzeme İkmal Müdürü.
ARTVİN: 1) Selahattin Karababa, İnşaat Yüksek Mühendisi
BALIKESİR: 1) Rıdvan Vural, Eğitimci, İstanbul-Kadıköy Rehberlik ve Araştırma Merkezi Eğitim Uzmanı, 2) Aydın Obuz, Jeolog MTA Maden Etüd Dairesinde Teknik Görevli, 3) Cemil Fışkın, Avukat
BİTLİS: 1) Tahsin Ekinci, Avukat
BURDUR: 1) Müşfik Erem, Yüksek Mimar-Mühendis
ÇANAKKALE: 1) Süleyman Kandemir, İzmir Eğitim Enstitüsü Öğretmeni, 2) Beril Eyüboğlu, Psikolog
ERZİNCAN: 1) Vecihi Timuroğlu, Milli Eğitim Bakanlığı Danışmanı, Ankara Atatürk Lisesi Eski Müdürü
ERZURUM: 1) Basri Sarıkaya, Makine Yüksek Teknikeri, 2) İbrahim Aksın, Elektrik Yüksek Mühendisi, 3) Kadir Tolu, İktisadi Ticari İlimler Akademisi Mezunu, Muhasebeci
HAKKARİ: 1) Erol Altaylı, Yüksek Mimar Mühendis
HATAY: 1) Süleyman [...] Tayanç, Diş Hekimi
İSPARTA: 1) Yüksel [...] Mühendisi, Ege Üniver[...] ire Başkan Yardımcı[...]
İSTANBUL: 1) Behice [...] Genel Başkanı, 2) Al[...] çi Partisi Merkez Yö[...] kut Göker, Makine [...] bank Genel Müdürlüğ[...] 4) Profesör Tayyar B[...] sitesi Ziraat Fakülte[...] dımcı (Bağımsız), Ka[...] çent Mehmet Selik, [...] Bilgiler Fakültesi Doç[...] teci-Yazar, 8) Yardım[...] ODTÜ, Yardımcı P[...] Mina Urgan, Emekli [...] tesi Edebiyat Fakült[...] at Mühendisi, Tiyatro[...]
KARS: 1) Nihat Sargın, [...] Sekreteri, 2) Ahmet [...] hendisi, 3) Cemalett[...]
KÜTAHYA: 1) Yılmaz [...] Kaçmak, Emekli İlkö[...]
MARDİN: 1) Necati Siy[...] man Uraz, İnşaat Yük[...]

5. Necati Yardımcı

Kırklareli Vali Muavini. Hatay-1934 doğumlu. Evli, iki çocuk babası. 1957 yılında Siyasal Bilgiler Fakültesini bitiren Yardımcı, Taşova Türkeli, Çermik, Dicle, Enez, Muratlı, Çayeli ve Pınarbaşı ilçelerinde kaymakamlık, İçel, Sakarya, Kütahya ve Edirne'de Hukuk İşleri Müdürlüğü yaptı. Çermik İlçesi kaymakamı iken faşistlerce öldürülen Doğan Öz ile birlikte görev yapan Yardımcı, her sosyalist aydın gibi çeşitli baskılarla karşılaştı.

6. Mehmet Selik

Ankara Üniversitesi SBF Öğretim Üyesi Doç. Dr. Mehmet Selik 1932 yılında Kuşadası'nda doğdu. 1954 yılında SBF'den mezun olan Selik, 1955-60 yılları arasında İTÜ İktisat Fakültesi'nde doktorasını tamamlayarak 1968 yılında doçent oldu. 1962 yılında TİP'ne üye olan Doç. Dr. Selik 1966 Malatya Kongresi'nden sonra da Genel Yönetim Kurulu asil ve yedek üyesi olarak görev yaptı. 1971 yılında GYK kararıyla Genel Sekreterlik Vekili ve Mali Sekreterlik görevlerini yürüttü. Selik'in Kapital çevrisi yanında Marksist Değer Teorisi (üç baskı) ve İktisadi Doktrinler Tarihi (iki baskı) ile bir dizi çevrileri yayınlandı.

7. Hüseyin Baş

Gazeteci-Yazar. Samsun 1929 doğumlu. Evli.

Halen Politika gazetesinde dış politika yazarlığı yapan Hüseyin Baş 1962 yılında TİP'e üye oldu. Partinin ilk program çalışmalarında görev aldı. Türkiye Gazeteciler Sendikası, Türkiye Yazarlar Sendikası ve Barış Derneği üyesi olan Baş, Sinematek Derneği ve Barış Derneği'nin kurucu üyelerindendir. Aynı zamanda Barış Derneği Genel Yönetim Kurulu ve Dünya Barış Konseyi üyesi olan Baş, çeşitli uluslararası barış toplantılarına katıldı.

Birçok dergi ve günlük gazetede dış politika ve sanat yazıları yayınlanan Hüseyin Baş, yazılarından dolayı birçok kez yargılandı. Hakkında açılan davalar arasında Başbakan'a (Demirel) hakaret, komünizm propagandası gibi konular yer alıyor. Halen komünizm propagandası yapmaktan açılan bir davası devam etmekte olan Baş, Galatasaray ve Paris Gazetecilik Yüksek Okulu Mezunudur.

...rı açıklandı

...alioğlu, Avukat, 2) Taner
...entoğlu, Elektrik Yüksek
...itesi Yapı ve Fen İşleri Da-
...oran, Türkiye İşçi Partisi
... Selek, Avukat, Türkiye İş-
...etim Kurulu Üyesi, 3) Ay-
...Yüksek Mühendisi, Sümer-
... Kimya Proje Şube Müdürü
...ra (Bağımsız), Ege Üniver-
... Profesörü, 5) Necati Yar-
...lareli Vali Muavini, 6) Do-
...Ankara Üniversitesi Siyasal
...enti, 7) Hüseyin Baş, Gaze-
...ı Profesör Güney Gönenç,
...fesörü, 9) Profesör Fatma
...Profesör, İstanbul Üniversi-
...i, 10) Yılmaz Onay, İnşa-
...Eleştirmeni-Yazar.
... Türkiye İşçi Partisi Genel
...Varol, Elektrik Yüksek Mü-
... Çekli, Makine Mühendisi
...Tokman, Avukat, 2) Halil
...retim Müfettişi.
...kan, Avukat, 2) Abdurrah-
...ek Mühendisi.

MUŞ: 1) Salih Şahin, Avukat.
RİZE: 1)Ahmet Ali Akar, Avukat.
SAMSUN: 1) Abdullah Çavuşoğlu, Elektrik Yüksek Mühendisi, 2) Nermin Aksın, Avukat, 3) Celal Pirim, Türkiye Çimento Sanayi A.Ş. Teftiş Heyeti Eski Başkanı, 4) Oğuz Erolcay, Eczacı.
SİİRT: Yücel Onen, Avukat
TOKAT: Abdurrahim Uluğer, Emekli Teknik Öğretmen, 2) Nusret Gülal, Emekli Öğretmen
VAN: Yavuz Erkoçak, Dahiliye Mütehassısı, Ankara Numune Hastanesi Birinci Dahiliye Kilinik Şefi
YOZGAT: 1) İlhan Alkan, Ortaokul Öğretmeni, 2) Nabi Dinçer, Devlet Planlama Teşkilatında Uzman

MİLLETVEKİLİ ARA SEÇİMİ ADAYLARI

AYDIN: 1) Ahmet Ok, İşçi
EDİRNE: 1) Hamdi Akman, Köylü
KONYA: 1) Ali Kurt, İşçi-Teknik Ressam.
MANİSA: 1) Hasan Üldes, Tarım İşçisi, Sendika Yöneticisi
MUĞLA: 1) Osman Aybers, Mimar

CUMHURİYET SENATOSU
MANİSA ARA SEÇİM ADAYI
1) Hasan Hüseyin Saçaklıoğlu, Avukat

8. Güney Gönenç

ODTÜ Elektrik Mühendisliği Bölümü öğretim üyesi Y. Prof. Dr. Güney Gönenç, 1933 yılında Ankara'da doğdu. 1955 yılında İTÜ Elektrik Fakültesi'ni bitiren Gönenç, bu fakültede asistanlık yaptıktan sonra 1963'te ODTÜ'deki görevine başladı. Daha sonra ABD'de M.S. ve İngiltere'de doktora eğitimi yapan Gönenç, halen bilgisayarteknolojisi ve ilişkin dallarda eğitim ve araştırma çalışmalarını sürdürmektedir. Yurtiçi ve Yurtdışı bilimsel kongrelere katılarak Türkiye'deki ve yabancı bilim dergilerinde makaleler yayınlayan Gönenç Kanada'da Windsor Üniversitesi'nde araştırma görevlisi, HÜ ve KTÜ'de öğretim üyeliği görevlerinde de bulundu. Gönenç New York Türk Öğrenci Derneği, İngiltere Türk Öğrencileri Federasyonu ve Türkiye Bilişim Derneği Genel Başkanlıklarında bulundu. Ayrıca Elektrik Mühendisliği Odası'nın çeşitli yönetim kademelerinde görev yapan Gönenç, TÜMÖD'ün kurucu üyeleri ve MYK üyeleri arasında da yer aldı.

9. Fatma Mina Urgan

İngiliz Dili ve Edebiyatı Profesörü, emekli. İstanbul-1915 doğumlu. Dul, iki çocuk anası.

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Fransız Filolojisini bitiren ve İngiliz Dili ve Edebiyatı bölümünde doktorasını yapan Fatma M. Urgan, 1962'de TİP'e üye oldu. Demokrat Parti hükümetince profesörlüğü engellenen Urgan 27 Mayıs'tan hemen sonra profesörlük hakkını aldı. Üç ay sonra 147'lerle birlikte komünist olduğu gerekçesiyle üniversiteden atıldı. 1961'de kurulan Temel Hakları Yaşatma Derneği'nin kurucu üyesi olan Urgan, 12 Mart döneminde gözaltına alındı. Urgan'ın çevirileri ve incelemeleri 20 cilt tutarındadır.

10. Yılmaz Onay

İşçi Kültür Derneği Genel Başkanı Yılmaz Onay, 1937 yılında Gaziantep'in Üçkubbe köyünde doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamlayan Onay, yüksek öğrenimini İstanbul Teknik Üniversitesi İnşaat Fakültesi'nde tamamladı. Bu arada İTÜ Sanat Kulübünde tiyatro çalışmalarında bulundu. 12 Mart döneminde Ankara Sanat Tiyatrosu'nda "Hitler Rejiminin Korku ve Sefaleti" adlı oyunu sahneledi. Daha sonra Ankara Çağdaş Sahne'nin kurucuları arasında yer aldı. "Yusuf ile Menofis" ve "Grev" oyunlarındaki başarısı ile çeşitli ödüller aldı. Yılmaz Onay daha sonra çalışmalarını İşçi Kültür Derneği çatısı altında sürdürmeye başladı. 1978 yılında da Türkiye İşçi Partisi'ne üye oldu. İşçi Kültür Derneği'nin son genel kurulunda da Genel Başkanlığa seçildi.

Halen TÜBİTAK Yapı Araştırma Enstitüsü'nde çalışan Yılmaz Onay aynı zamanda Sosyal-İş Sendikası işyeri temsilcisi olarak görev yapmaktadır.

Kars

Nihat Sargın

TİP'nin Kars ilinde Cumhuriyet Senatosu seçimleri aday listesinin 1. sırasında yer alan Parti Genel Sekreteri N. Sargın 1926'da İstanbil'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini tamamladıktan sonra İstanbul Tıp Fakültesi'ne girdi. 1946'da üniversite öğrencisi iken dönemin sosyalist öğrencilerini biraraya getiren "İstanbul Yüksek TahsilGençlik Derneği" kurucuları arasına katıldı. İki dönem bu derneğin Genel Sekreterliğini yapan Sargın daha sonra derneğin yayın organı "Hür Gençlik" dergisinin sahibi ve yazı işleri müdürü oldu. 1950'de Demokrat Parti hükümeti'nin Kore'ye asker gönderme kararı üzerine "Hür Gençlik"te yayınladığı "Gençliği Barış Mücadelesine Çağırıyoruz" ve "Barışçı GençlikProtesto Ediyor" başlıklı yazılardan dolayı tutuklanarak Askeri Siyasi Mahkemece 3 yıl 6 ay ağır hapse mahkum edildi. Cezasının bitimine 40 gün kala yasanın değişmesiyle tahliye edildi.

Fakülteyi bitirdikten sonra Yıldız Baştımar'la evlendi. 6-7 Eylül 1955 olayları sırasında sıkıyönetim tarafından tutuklandı. 4 ay tutuklu kaldı. Asistanlığı sırasında 1962 başlarında "Temel Hakları Yaşatma Derneği"nin kurucu yönetim kurulunda görev aldı. Aynı yıl Türkiye İşçi Partisi'ne girdi ve partinin Merkez Etüd Bürosu ve Örgüt Bürosu'nda çalıştı. 1964 başında yapılan ilk Büyük Kongre'de Genel Yönetim Kurulu'na ve Genel Sekreter yardımcılığına seçildi. 1966'da Malatya'da yapılan İkinci Büyük Kongre'de yeniden Genel Yönetim Kurulu'na seçildi ve Genel Sekreterliğe getirildi.

1968'de Genel Sekreterliği sırasında Parti içinde başgösteren sağ sapmaya karşı muhalefet içinde yer aldı. Üçüncü Büyük Kongre'de Genel Yönetim Kurulu yedek üyeliğine ve 45 gün sonra yapılan Olağanüstü Büyük Kongre'de Genel Yönetim Kurulu üyeliğine seçildi. Daha sonra sapmanın yönetimden tasfiyesiyle yeniden Merkez Yürütme Kurulu üyeliğine getirildi. Dördüncü Büyük Kongre'deden Parti kapatılıncaya kadar Genel Yönetim Kurulu üyesiydi.

12 Mart döneminde sıkıyönetimce tutuklanıp 141. maddeden yargılandı. 6 ay tutuklu kaldı.

1975'te afla birlikte Türkiye İşçi Partisi'nin kuruluş hazırlıklarında görev aldı. Parti kurucu üyeleri arasında yer aldı ve Genel Sekreter seçildi. Birinci Büyük Kongre'den sonra Genel Sekreterliğe seçildi. Nihat Sargın İkinci Büyük Kongre'de yeniden aynı göreve getirildi.

Ağrı

Tarık Ziya Ekinci

TİP'nin Cumhuriyet Senatosu Kars ili adayı Tarık Ziya Ekinci 1925'te Lice'de doğdu. İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde öğrenimini tamamlayan Dr. Ekinci ihtisasını Fransa'da tamamladı. Tarık Ziya Ekinci 1965-1969 yasama döneminde Türkiye İşçi Partisi Diyarbakır milletvekili olarak parlamentoda görev aldı. Ekinci'nin TİP yönetim kademelerinde aldığı görevler arasında Genel Sekreterlik ve Genel Yönetim Kurulu üyeliği de vardı. 1971 yılında 12 Mart'la birlikte T.Z. Ekinci de gözaltına alınarak hüküm giydi. Ekinci, 1975 yılında Türkiye İşçi Partisi'nin yeniden kuruluşu çalışmalarına da katıldı ve Parti kurucuları arasında yer aldı. TİP Merkez Disiplin Kurulu ve Diyarbakır İl Yönetim Kurulu üyeliği görevlerinde de bulunmuş olan Ekinci, 1977 seçimlerinde Diyarbakır'da TİP milletvekili aday listesinde yeraldı.

Antalya

Veli Lök

TİP'nin Cumhuriyet Senatosu seçimleri Antalya aday listesinde 1. sırada yer alan Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi-Travmatoloji öğretim üyesi Prof. Dr. Veli Lök, 1932'de İzmir'in Uzundere köyünde doğdu. 1956 yılında İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun olan Lök, Ege ve İstanbul Üniversiteleri Tıp Fakültelerinde asistan olarak görev yaptıktan sonra, 1964 yılında Ege Üniversitesi'ndeki görevinden ayrıldı ve 1965 yılına kadar F. Almanya'da çalışmalarını sürdürdü. Veli Lök 1969 yılında Ege Üniversitesi'nde ortopedi ve travmatoloji bilim dalında doçent, 1975 yılında ise profesör oldu. Yurtiçi ve yurtdışı bir çok yayında 50'ye yakın çalışması yayınlanan Prof. Lök Uluslararası Ortopedi-Travmatoloji Derneği, Uluslararası, Artroskopi Derneği, Akdeniz ve Ortadoğu Ortopedi-Travmatoloji Derneği, Türk Ortopedi-Travmataloji Birliği, Türk Spor Hekimliği Derneği, Türkiye Spor Hekimliği Federasyonu, Ege Ortopedi-Travmatoloji-Rehabilitasyon Derneği, TÜBİTAK Danışma Kurulu üyeliklerini de sürdürüyor. TÜM-DER ve Barış Derneği üyesi de olan Lök yurtdışında katıldığı 9 uluslararası kongrenin yanısıra yurtiçinde de 19 bilimsel toplantıya başkanlık etti.

Aydın

Ahmet Ok

İzmir Belediyesi ESHOT Genel Müdürlüğü'nde işçi olarak çalışan Ahmet Ok, 1934 yılında Denizli ili Acıpayam ilçesinin Alaattin köyünde doğdu. 1956 yılında Edirne Erkek Sanat Enstitüsü'nü bitirdi. Öğrenimini tamamladığı günden bu güne, birçok işyerinde işçi olarak çalıştı. İşçilik yaşamı boyunca birçok baskıya göğüs germek zorunda kaldı. Sendikal çalışmaları nedeniyle birçok kez işten atıldı, çeşitli yerlere sürgüne gönderildi. 1971 yılında TEK'e bağlı İzmir Termik Santralı'na nakledildi, burada Ges-İş Sendikası'nın İzmir TEK Şubesi'ni kurdu ve şube başkanlığı'na seçildi. Ges-İş Sendikası'nın DİSK'e katılması için uzun yıllar mücadele etti. Bu çabası sonucu fiili saldırılarla karşılaştı. Ges-İş Sendikası'nın DİSK'e katılması mücadelesinde yaptığı öncülük sonucu, 1975 yılında Sendika'nın Genel Sekreterliği'ne seçildi. Ancak bazı yöneticilerin girişimleri sonucu 1976 yılında sendikadan ihraç edildi.

Bölücülük, toprak ağalığı

TARIK ZİYA EKİNCİ

31 Temmuz 1979 gecesi Hilvan ilçesinin Kırbaşı köyünde Urfa Milletvekili M. Celal Bucak'ın yaralanmasıyle sonuçlanan silahlı çatışma üzerine AP lideri Süleyman Demirel'in öncülüğünde tüm burjuva partilerinin katıldığı ve burjuva basınının desteklediği doğuda bölücülük savları yoğun bir biçimde yeniden gündeme geldi.

Türkiye'de demokratik yaşamı baskı altında tutmak için sürekli şeklide gündemde tutulan bölücülük savları, zaman zaman, yoğunluk kazanmakta, toplumsal yaşamın başta gelen büyük boyutlu bir sorunu olarak yansıtılmaktadır. Özellikle tekelci burjuvazinin ekonomik, sosyal ve politik bunalımlarının yoğunlaştığı dönemlerde, büyük burjuvazinin sözcüleri, onu temsil eden has partilerin yöneticileri ve denetimindeki boyalı basın "bölücülük tehlikesi"ne karşı kamu oyu oluşturmakta birbirleriyle yarışmaktadırlar.

Ülkede tırmanan faşizmin tezgahladığı terörist eylemler, soykırımma varan toplu katil olaylarının sıklaşması, özellikle Maraş olaylariyle doruk noktasına ulaştığı dönemde "can ve mal güvenliğini tehdit eden, demokratik yaşamı tehlikeye sokan silahlı saldırı olaylarını önlemek ve faillerini yakalamak için" sıkıyönetim ilan edildi.

Faşist katliamın failleri yakalandıkça, bunların arkasındaki güçler, gizli ve açık örgütler peş peşe ortaya çıkıyordu. Bu gelişmelerden büyük ölçüde rahatsız olan büyük burjuvazi, denetimindeki basın organları, onun has partilerinden AP ve MHP sözcüleri dikkatleri başka alana çekmek, tekelci büyük burjuvazinin bunalımlarına çözüm getirecek yeni bir iktidar biçimi için demokratik hak ve özgürlükleri daha da kısıtlamak amacıyle, doğuda bölücü akımların ülkeyi tehdit edici boyutlara ulaştığı konusunda bir kampanya açtılar. Bu kampanya ile, çoktan büyük burjuvazye yaslanma politikasını benimseyen CHP ve onun hükümeti de bölücülük tehlikesini kabul ederek, doğu ve güneydoğu illerini de sıkıyönetim kapsamı içine aldı.

Büyük burjuvazi ve onun önde gelen temsilcisi AP ve MHP' nin "vatanın ve ulusun bölünmezliği"nin tehlikede olduğu şamatalarına karşın, sıkıyönetimin 6 aylık uygulaması, diğer yandan akıl almaz baskı yöntemlerinin işletilmesine karşın bölücülük savlarına haklılık kazandıracak ciddi hiç bir kanıt bulunamamıştır. Sıkıyönetim mahkemelerinde bölücülüğe ilişkin sağlam dayanaklı hiçbir dava açılmamıştır.

TOPRAK AĞALARI VE BÖLÜCÜLÜK

Somut gerçekler karşısında bölücülük savları tuzla buz olan büyük burjuvazi ve sözcüleri provokasyon için yeni fırsatlar kollamaya başladılar. 31 Temmuz 1979 gecesi Hilvan'ın Kırbaşı köyünde, ağalar arasındaki rekabetten kaynaklanan silahlı çatışmada AP Urfa Milletvekili M. Celal Bucak'ın yaralanması olayı ile bu olanak doğdu. İran'daki son gelişmelerin çağrışımlarından yararlanıp bölücülük savlarını yeniden canlandırarak ortaya sürmek için bu olay burjuva sözcüleri için bulunmaz bir fırsat oldu. AP lideri Süleyman Demirel başta olmak üzere, büyük burjuvazinin tüm sözcüleri ve burjuva basını koro halinde bölücülük savlarını yeniden yoğun bir biçimde ortaya sürdüler. AP Başkanı Süleyman Demirel kamuoyu önünde yinelediği bu savları Cumhurbaşkanı katma da iletmekten çekinmedi. Oysa olay, ağalık kurumunun iç çelişkilerinden birini sergiliyordu. Olayı katılan bazı kişilerin özel niyetleri bu gerçeği değiştiremezdi.

Toprak ağaları kapitalist gelişmenin sağladığı olanaklarla birlikte siyasal gücü de arkalarına alarak doğuda büyük bir etkinlik kazanmışlardır. Geniş köylü yığınlarına ve emekçi kitlelerine yaşamı bir cehennem haline getirmişlerdir. Toprak ağaları, aşiret ilişkileri, ağalık kurumu ve şeyhlik otoritesinin kaynaklandığı feodal üst yapı olanakları yanında, ekonomik güç ve siyasal destek ile güçlenerek bir yandan denetledikleri fakir köylü ve emekçi halkı en ağır biçimde sömürürken, diğer yandan kendi iç çelişkilerini de silahlı çatışmalarla çözerek daha üstün güç odaklarının oluşmasını sağlamayı başarmışlardır. Kanun kaçakları, katiller, hırsızlar hep ağaların himayesine sığınarak bu güç odaklarının etkinlik kazanmasına olanak vermektedir.

Yıllardan beri ağaların denetimindeki silahlı eşkiyanın köy basması, dağa adam kaldırması, hayvan hırsızlığı, faili belirlenemiyen cinayetler, iç rekabetten kaynaklanan çok sayıda insanın katıldığı silahlı çatışmalar Doğuda köylü ve emekçiler için yaşamın doğal bir parçası haline gelmiştir. Fakat büyük burjuvazinin ne sözcüleri, ne siyasal temsilcileri ve ne de denetimindeki basının bu yaşam biçimine karşı hiç bir tepkisi olmamıştır.

Kasaba ve şehirlerde yaşıyan emekçiler de bu baskı ve zulümden nasibini almaktadır. İşçi ve esnaftan ağa payı, şeyhlik ödentisi alınması doğal sayılmaktadır. Bunun yanında haraç alınması, alınan borçların ödenmemesi gibi zora dayalı uygulamalar da eksik değildir. Son zamanlarda toprak ağalarının himayesindeki vurucu timler şehir ve kasabalardan köye gitmek için kiraladıkları taksileri köye vardıktan sonra alıkoyarak ancak 50-1000 bin lira karşılığında iade etmeyi yaygın bir uygulama haline getirmişlerdir. Yerel güvenlik örgütlerine yapılan şikayetler de hiç bir sonuç vermemektedir. Bu gasp olaylarında bazı "iyi niyetli" güvenlik yetkililerinin mağdur vatandaşla gasip toprak ağası arasında aracılık yaparak istenen fidyenin indirilmesi için pazarlığa katıldığına ilişkin söylentiler vardır. Bu olaylarda bazı sorumluların ağalarla işbirliği içinde olduğuna ilişkin şikayetler de yaygındır. Bu işbirliği ya da zorunlu koruyuculuk ağalık otoritesinin güçlenmesine büyük katkıda bulunmaktadır.

Ağalar arasındaki iç rekabetten kaynaklanan silahlı çatışmalar da yaygındır. AP Genel Başkanı Süleyman Demirel'in evreni ayaklandırmasına neden olan Hilvan olaylarından kısa süre önce aynı yörede benzeri pek çok olay geçmiştir. Örneğin Hilvan' da belediye başkanlığını kazanan Paydaş'lar Süleymanlar'la girişikleri silahlı çatışma sonunda arkada bir kaç ölü bırakarak, Belediye Başkanlığı'ndan ayrılmak zorunda kalmışlardır. Güçlenen Süleymanlar, Belediye Başkanlığını aldıktan sonra savaşım devam etmiş, bugün üzerinde fırtınalar koparılan Apocu'ların desteğini sağlıyan Paydaş'lar, Süleymanları tasfiye ederek kendi denetimlerinde bir Belediye Başkanı seçilmesini başarmışlardır.

Doğu ve Güneydoğu Anadolu halkı şoven baskılarla yılmayacak

Siverek-Viranşehir sınırında Başbuk muhtarlığına bağlı bir mezrada katil olayı ile biten ağa ve köylü ihtilafında, Siverek bölgesinin şeyhlik nüfuzu da olan en güçlü toprak ağası salt kırılan ağalık otoritesini yeniden kurmak için adamlariyle köylülere karşı silahlı bir saldırı düzenlemiştir. Bu saldırıda beş kişi öldürülmüş, beş kişi de dağa kaldırılmış ve köyün tüm taşınır malları yağma edilmiştir. Bu olaylar üzerine ne burjuva partilerinden, ne de burjuva basınından hiç bir tepki gelmemiştir.

1977 Milletvekili Genel Seçimlerinde, AP'li toprak ağaları, Siverek ve Hilvan'ın köylerinde silahlı terör estirerek oyların hemen tümünün AP'ye verilmesini sağlamışlardır. Seçim sonunda oy vermeyen orta mülk sahibi köylülere ikinci derecedeki güçsüz ağaların traktörlerinin yakılması, hayvanlarının çalınması, köylerine silahlı baskınlar düzenlenmesi olayları, resmen faili meçhul olaylar olarak gösterilmesine karşın, gerçek faliler hemen herkesçe bilinmektedir. AP' nin seçim başarısı olarak yansıtılan bu güç gösterisi köylü ve emekçilerin sinmesine ve AP'li toprak ağalarının daha çok etkinlik kazanmasına neden olmuştur.

Hilvan'daki son olayda, Kırbaşı köyüne silahlı adamlariyle birlikte misafirliğe giden milletvekili M. Celal Bucak saldırıya uğrarken derhal tüm adamlariyle silahlı karşı saldırıya geçmiş ve bu çatışmada M. Celal Bucak hafif bir yara alırken saldırıyı yönetenlerin önde gelen yöneticisi öldürülmüştür. Olayın oluş biçimi, AP milletvekili ile adamlarının tümünün silahlı olduğunu, yemek esnasında bile silahlarını ateşlemeye hazır durumda yanlarında bulunduklarını göstermektedir. Bir hukuk devletinde yasama organının bir üyesinin yanında en az on uzun menzilli silahlı kişi ile gezlye çıkmasının açıklamasını hiç kimse yapmamaktadır. Olay üzerine büyük gürültüler koparan AP Lideri Demirel de işin bu yanını hiç sözkonusu yapmamaktadır. Ağanın ve adamlarının silahlı gezmesi, gerektiğinde silah kullanması "hukuk kurallarına çok bağlı "burjuvazi için doğal sayılmaktadır. Güvenlik kuvvetlerince yapılan soruşturmada işin bu yanı üzerinde durulmamış olması da dikkat çekicidir. Olaydan iki gün sonra, milletvekili'nin kardeşi Hakkı Bucak'ın başkanlığında bir grup silahlı, olaya katılanların ilgili oldukları Siverek ilçesinin Arap Kazanı köyüne saldırmışlar, ertesi günü aynı topluluk, yine aynı amaçla bu sefer Siverek ilçesine bağlı Arabük köyüne silahlı saldırı düzenlemiştir. Bu her iki saldırıda da en az dört masum yurttaş (kadın, çocuk) öldürülmüş, aralarında kadın da bulunan beş kişi dağa kaldırılmıştır. Ne burjuvazinin denetimindeki basında, ne de olayı sömüren AP lideri Demirel'in açıklamalarında bu insanlık dışı saldırılara yer verilmedi. İntikam amacı ile düzenlenen bu saldırılardan ötürü, kimlikleri bilinen saldırganların bugüne kadar yakalanmamış olması da son derece anlamlıdır.

Ağalar arasındaki rekabetten kaynaklanan çatışma ve mücadelelerde hasmı ezmek, ya da bağımlı hale getirmek için olası her araca başvurulur. Şikayet ve ihbar da çok başvurulan araçlardandır. Rakip ağalar birbirlerini katil suçu işlemiş olmak, kaçakçılık yapmak, hırsızlık ve gasp suçları ile şikayet ettikleri gibi, BÖLÜCÜLÜK suçlaması ile de ihbar ederler. Ağalar denetliyemedikleri memurları ve aydınları da bölücülük suçlaması ile ihbar etmeyi yaygın olarak kullanmaktadırlar. Yargı organlarına yansıyan bu şikayetlerini kanıtlamak için yalancı şahit kullanmaktan da geri kalmamaktadırlar. Toprak ağaları için BÖLÜCÜLÜK, rakiplerini ezmek, aydınları da sindirmek için kullanılan bir araçtır. Burjuvazi ise bu ihbarları ve savları yaygınlaştırarak kendi sınıfsal egemenliği için politik bir araç olarak kullanmaktadır.

Ağalar arasındaki çatışma ve savaşımda, güçsüz düşen, yenilerek bulunduğu yöreyi terk eden ağalar bazan radikal görüşlerin sözde savunuculuğunu yaparak rakip ağalara karşı işçi sınıfı partilerinin desteğini dahi aramadan çekinmezler. Bu duruma düşmüş azılı bir toprak ağasının 1970 öncesi Siverek TİP toplantılarına katıldığına, ağalık kurumu aleyhine konuşmalar yaptığına ve toprak reformunun yaman bir savunucusu kesildiğine bizzat tanık olmuşuzdur. Anlaşmazlık çözümlendikten, bu zat eski du-

ve büyük burjuvazi

rumuna kavuştuktan sonra yeniden zulüm ve işkence makinasını işlettiğini ve bu gün en kanlı olayların faili olduğunu duymaktayız.

BÜYÜK BURJUVAZİ AĞALIK KURUMUNU NEDEN DESTEKLEMEKTEDİR?

Kuramsal olarak sanayi burjuvazisinin gerek iç pazarın genişlemesi, gerek tarım sektöründen olası ölçüde kaynak transferi için ve gerekse burjuva demokrasisini yaygınlaştırarak sınıfsal egemenliğini pekiştirmek için büyük toprak sahipliğine dayalı asalak ağalık düzenine karşı olması ve ağalık kurumunu tasfiye etmek için radikal girişimlere öncülük etmesi gerekir. Oysa Türkiye'de gerçek durum bunun tam tersi bir doğrultudadır. Büyük burjuvazi ağalık kurumunun savunucusu, destekçisi ve güç kazanmasının yardımcısıdır. Bu terslik Türkiye'de kapitalist sanayileşmenin emperyalizme bağımlı çarpık bir gelişme süreci izlemesinden kaynaklanmaktadır.

Ancak büyük sanayi burjuvazisinin asalak toprak ağalığı düzenini, desteklemesine neden olan ekonomik etkenler yanında asıl politik nedenler söz konusudur. Türkiye'de sanayi burjuvazisi tek başına iktidar olma olanağına sahip olmadığından toprak ağalarını iktidarına ortak ederek, iktidar için ağalık düzeninin desteğini sağlamayı zorunlu görmüştür. Bundan ötürü çok partili yaşamla birlikte ağalık düzeni hem politik, hem de ekonomik güçle donatılarak, geleneksel etkinliğini daha da artırmış, küçük ve orta mülk sahibi köylülerle, topraksız köylüleri büyük ölçüde ezme ve sömürme olanağına kavuşmuştur.

Etkin toprak ağaları burjuva partilerinin yerel örgütlerinde yöneticilik yapmakta, gerektiğinde ya bizzat seçilmekte, ya da temsilcilerini milletvekili seçtirmektedirler. Tüm bu olanaklarla baskı ve sömürü altında tutulan geniş köylü yığınları aynı zamanda burjuva partilerinin oy deposu görevini de yapmaktadırlar.

Küçük ve orta mülk sahibi köylüler de ekonomik bağımsızlıklarına karşın, güçlü ağaların otoritesine boyun eğerek siyasal iradelerini bağımsız olarak ortaya koymaktan çekinmektedirler.

BÖLÜCÜLÜK SAVLARI İLE BURJUVAZİ NE ELDE ETMEK İSTİYOR?

Burjuvazinin bölücülük savları ile neyi elde etmek istediğinin yanıtını vermeden önce, bölücülükten ne kastettiğini açıklamakta yarar vardır. Büyük burjuvazinin sözcüleri hiçbir gizlemeye gerek görmeden bölücülük savı ile "Doğu ve Güneydoğu'da yaşıyan kürt kökenli vatandaşlarımızın ayrılıkçı emellerle devletin ve ulusun bütünlüğünü bölmeyi amaçladıklarını" belirlemek istemektedirler.

Toplumsal sorunların sınıfsal açıdan derinlemesine çözümlemesinin henüz yaygınlık kazanmadığı ülkemizde bu savlar yüzeysel bakışla ciddiye alındığından antidemokratik önlemlerin yaşama geçirilmesinde toplumsal destek sağlamaktadır. Aydın kesimde, özellikle bürokrasinin üst katmanlarında oluşturulan şartlanmadan yararlanılarak bölücülük savları ile genel bir tepkiyi oluşturmak her zaman olasıdır.

Şoven ve ırkçı baskılara karşı mücadele için tüm emekçilerin birliği

İşçi sınıfı politik hareketinin önemli bir etkinlik kazandığı ülkemizde işçi sınıfının kazanımlarını hedef alan girişimleri hangi biçim altında olursa olsun defetmek mümkündür. Oysa tarihten gelen genel şartlanmanın etki alanı içinde demokratik hak ve özgürlükleri kısıtlamak, geriletmek için bölücülük savı henüz geçerliliğini koruyan önemli bir araçtır.

Burjuvazi ekonomik ve sosyal bunalımlarına bir çözüm bulmak için tek yol olarak açık ya da kapalı (parlamenter) faşist bir yönetimi özlemektedir. Burjuvazi için, işçi sınıfının ekonomik ve sosyal kazanımlarını geriletmek, bunalımın yükünü işçi ve emekçi sınıfların omuzlarına yıkmak için başkaca bir yol yoktur. Bölücülük savlarını yaygınlaştırarak burjuvazinin özlemini çektiği geniş tabanlı bir iktidar oluşturmak mümkün olduğu gibi, henüz koşulları var olmıyan açık bir dikta rejimini de gerçekleştirmek mümkündür. Artık "milli birlik ve beraberlik ruhu içinde" "ulusun yüce menfaatleri için" demokratik hak ve özgürlükleri askıya almak, burjuvazinin özlediği tüm ekonomik önlemleri yaşama geçirmek kolayca mümkün olur. Fakat gelişen işçi sınıfı siyasal hareketi, bu hareketin öncüleri bilimsel sosyalistler olayların üstündeki perdeyi kaldıracak, gerçekleri kitlelerin gözleri önüne serecek ve tezgahlanan oyunu bozacaktır. Tekelci burjuvazinin özlemi kursağında kalacaktır.

BÖLÜCÜLÜK VAR MIDIR?

Her toplumsal olay sınıfsal bir içeriğe sahiptir. Hiç bir olayı ya da sorunu toplumu oluşturan temel sınıflardan bağımsız olarak düşünmek mümkün değildir. Bölücülük savını irdelerken bu olgunun temel sınıflarla ilişkisini incelemek gerekir.

Doğuda egemen belirleyici toplumsal güç toprak ağalığıdır. Gelişen ticaret burjuvazisi de toprak ağaları ile uyum içinde aynı ideolojik birlikteliğe sahiptir. Toprak ağaları, Türkiye'deki egemen sınıf burjuvazi ile, özellikle tekelci büyük burjuvazi ile bütünleşmiş olarak, emperyalizme bağımlı kapitalist düzenin koruyuculuğunu yapmaktadır. Aralarında uzlaşmaz hiçbir çelişki yoktur. Doğulu toprak ağaları ve ticaret burjuvazisi için ulusal pazar Türkiye'nin ulusal sınırlarına dayanır.

Doğulu toprak ağaları kapitalistleşme süreci içinde ürünlerini pazarlamada, kredi bulmada her türlü devlet desteğini kolaylıkla sağlıyabilmektedirler. Politik ve ideolojik alanlarda da bir bütünleşme vardır. Bundan ötürü doğulu toprak ağaları ile burjuvazi arasındaki bütünleşme organik bir bütünleşmedir. Bu bütünleşmenin doğal bir sonucu olarak, Doğuda toprak ağalarının öncülüğünde gelişen bir bölücülük hareketi söz konusu olamaz ve yoktur.

Doğuda sanayi henüz çok zayıf olduğundan, işçi sınıfı da nicel bakımdan çok zayıftır. Köylülükle bağları devam etmektedir. Aşiret bağları, şeyhlik otoritesi, v.b. kurumlar yoluyla ağaların denetimi altındadır. Köylü yığınlar da genel olarak ağalık kurumunun denetimi altındadır. Bu koşullarda doğuda var olan işçi sınıfı ile geniş köylü yığınlarının ekonomik, demokratik istem ve özlemleri hızla gelişmektedir. Bu istem ve özlemlerle "bölücülük" iddiasının hiç bir ilgisi yoktur.

Bu çözümlemeden çıkan sonuç şudur: Bu günkü koşullarda doğuda temel sınıflardan kaynaklanan bir bölücülük akımı yoktur ve olamaz.

Toplumun bu iki temel sınıfı dışında kalan aydın küçük burjuvazi ile emekçi küçük burjuva katmanları ise, politik bakımdan aktif olmalarına, ağaların baskısına, antidemokratik uygulamalara duyarlı olmalarına karşın toplumsal olaylarda belirleyici olmaktan uzaktırlar.

Bu günkü koşullarda, ülke genelinde varlığını sürdüren küçük burjuva devrimci akımların bir yansıması olarak doğuda da sayısız küçük burjuva devrimci grupları ortaya çıkmıştır. Antidemokratik uygulamalara, ırkçı, şoven milliyetçi baskılara ve asimilasyoncu girişimlere karşı tepki niteliğinde ortaya çıkmakla birlikte işçi sınıfından kopuk oldukları için bunların attıkları her adım sonuçta burjuvazinin değirmenine su taşımaktadır. İçlerinde bireysel terörizmi temel politika olarak benimseyen gruplar da vardır. Tüm bu akımlar eylemleriyle hem burjuvazinin bölücülük savlarına çanak tutmakta, hem de ağalar arasındaki iç çatışmada çoğu kez taraf olarak yeni güç odaklarının oluşmasına hizmet etmektedirler. Aslında öznel niyetleri ne olursa olsun küçük burjuva politik akımları son çözümlemede egemen sınıfların ideolojik etki alanı içinde oluşan hareketlerdir; ve giriştikleri her eylem egemen sınıfların yararına sonuçlar vermektedir.

Tekelci burjuvazi ve onun politik, ideolojik temsilcileri Türkiye'de bölücülüğün nesnel sınıfsal dayanağı olmadığını çok iyi bilmektedirler. Ama bölücülük savlarını canlı tutmak, kamuoyunu bu konuda şartlandırmak, sınıfsal egemenlikleri için gereklidir. Doğudaki her türlü anayasal hak istemlerini bölücülük suçlaması ile susturmak, ve ağalık düzenini sürdürmek için bölücülük en geçerli bir araçtır. Bunalım dönemlerinde de demokratik hayatı baskı altına almak ve işçi sınıfının kazanımlarını geriletmek için gereklidir.

BÖLÜCÜLÜK VE İRAN OLAYLARI

Tekelci burjuvazinin ve temsilcilerinin bölücülük savlarını yaygınlaştırmada içteki nedenler yanında, Ortadoğuda özellikle İran'da gelişen olaylar da yardımcı olmaktadır. İran'ın batı bölgesinde yaşıyan Kürt'lerle Humeyni yönetimi arasında ortaya çıkan anlaşmazlık, bölücülük savlarının etkinlik kazanmasında önemli bir destek olmuştur.

Oysa, her ülkenin sosyo-ekonomik yapısı ile bu yapıdan kaynaklanan demokrasi mücadelesinin ulaştığı boyutlar ve sınıflar arası çelişkiler birbirinden farklıdır. Özellikle egemen sınıflar arasındaki ilişki ve çelişkilerin boyutlarını özdeşleştirmek asla olası değildir. İran'da kapitalist gelişme çok geri bir düzeydedir. Feodal ilişkiler ön planda yer almaktadır. Kürt kökenli feodal toprak ağaları ile İran feodal ağaları arasında bir bütünleşme yoktur. Ticari yaşam tümü ile İran ticaret burjuvazisinin denetimi altındadır. İran bürokrasisi, özellikle bürokrasinin üst katmanları feodalitenin ve büyük ticaret burjuvazisinin bir parçasıdır.Bürokrasi egemen sınıfların dışında değildir. Bunlar Kürt toprak ağaları ile uzlaşmaz çelişki içindedirler. Bir diğer önemli neden de, İran'da egemen fars ulusunun şii mezhebine mensup olmasıdır. Humeyni'nin oluşturmak istediği yönetim biçimi şii mezhebine dayalı dinsel niteliği ağır basan bir hareket olarak görünmektedir. Oysa, İran daki Kürt'lerin tümü sünni mezhebindedirler. Sınıfsal çelişki yanında, devlet yönetiminde ağırlığı ön planda olan dinsel çelişki de bu sürtüşmenin ortaya çıkmasında önemli bir etken olmuştur.

Ortadoğu ülkelerinde gelişen antiemperyalist ve demokratik hareketleri denetlemek ve giderek tam kontrol altına almak amacı ile Amerikan emperyalizmi bütün olanaklardan yararlanmak için pusuda yatmaktadır. Humeyni yönetimine açık destek sunmak için, bugün için, çekingen davranan Amerikan emperyalizmi ona dolaylı destek sağlamanın yollarını aramaktadır. Türkiye'de bölücülük savlarının yaygınlaşması ve etkinlik kazanması bu dolaylı desteğin sunulmasında önemli bir rol oynıyacaktır. Bu nedenle Amerikan emperyalizmi Türkiye'de tekelci burjuvazi ile uyum içinde bölücülük savlarının yaygınlaştırılmasında büyük çabalar harcamaktadır. Devletin bünyesinde yer alan gizli iktidar odaklarının tezgahladığı provokasyonları gözden uzak tutmamak gerekir.

Doğudaki küçük burjuva akımların bu provokasyonlara alet olması olasılığı vardır. Tekelci burjuvazinin ve emperyalizmin birlikte tezgahladığı bu provokasyonlara karşı bu gün her zamankinden daha çok uyanık olmak gerekir. Aksi halde demokratik yaşam tehlikeye girecek ve doğuda soykırımına varan katliam girişimlerine yol açacaktır.

AĞA BASKISI VE BÖLÜCÜLÜK YAYGARALARI NASIL SON BULACAKTIR?

Doğu ve güneydoğu illerinde geniş köylü yığınları ile emekçi halka cehennem hayatı yaşatan ağalık düzeninin etkisizleşmesi ve giderek ortadan kalkması köklü ve yaygın bir toprak ve tarım reformu ile mümkündür. Bu da ülkedeki genel demokrasi mücadelesinin gelişip kökleşmesine bağlı bir sorundur. Keza burjuvazinin bölücülük yaygaralarının, ırkçı, şoven, milliyetçi baskıların, asimilasyoncu girişimlerin ve provokasyon tertiplerinin son bulması da demokratik yaşamın gelişip güçlenmesine bağlıdır. Emperyalizmin tezgahladığı oyunların son bulması da demokrasi mücadelesinden ayrılmayan antiemperyalist mücadelenin daha ileri boyutlara ulaşması ve etkinlik kazanmasıyle mümkündür.

Türkiye'de bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi sosyalizm mücadelesinden ayrı olarak yürütülemez. Sosyalizmi amaçlamıyan bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinden kalıcı sonuç alınamaz.

Demokratik hak ve özgürlüklerin en kararlı ve tutarlı savunucusu ve ilerleticisi işçi sınıfıdır. İşçi sınıfı siyasal hareketinden kopuk bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini düşünmek havanda su döğmektir.

Doğu ve Güneydoğu'da ağalık düzenine karşı demokratik hak ve özgürlükler için yürütülen mücadele, ancak işçi sınıfı politik hareketi içinde ve onunla bütünleştirilerek verilince kalıcı ve başarılı olur.

Ağalık düzenine karşı savaşım veren, Doğu'da uygulanan ırkçı, şoven,milliyetçi baskılara ve asimilasyoncu uygulamalara karşı çıkan tüm yurtseverlerin, ağa-burjuvazi ittifakına karşı işçi sınıfının bütünlüğünü sağlıyarak Türkiye İşçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi saflarında toplanmaları tarihsel bir görevdir.

Burjuvazinin bölücülük yaygaralarına, provokasyon girişimlerine karşı demokratik yaşamı korumak ve ilerletmek için de tüm demokratların, ilericilerin ve devrimcilerin burjuva şartlanmasından kurtularak işçi sınıfı bilimsel sosyalist partisinin saflarında kararlı ve tutarlı bir savaşım için tezelden yerlerini almaları kaçınılmaz bir görevdir.

Bağlantısızlık hareketinin birliği için

Küba'nın başkenti Havana'da çalışmalarını sürdüren Bağlantısız ülkeler 6. Doruk Toplantısı, harekete üye sosyalist ve antiemperyalist ülkelerle ulusal kurtuluş hareketlerinin etkin girişimiyle, hareketin antiemperyalist niteliğinin güçlendirilmesi, birliğinin pekiştirilmesi, tüm dünya barış güçleriyle eşgüdümün sağlamlaştırılması yolunda yeni bir adım oldu.

Bağlantısızlık hareketini bölmeye ve rotasından saptırmaya çalışan emperyalist güçlerin Doruk sırasında başlıca hedef seçtikleri sosyalist Küba'nın devlet başkanı Castro, doruk konuşmasında ABD'nin konferansı etkilemeye yönelik gizli girişimlerini açığa vurdu ve doruğun, "harekete gölge düşürmeye çalışan güçlerin amaçlarını ortaya dökmesini" diledi.

90 kadar ülke ve ulusal kurtuluş hareketinin temsil edildiği Doruk'a gönderdiği mesajda SBKP MK Genel Sekreteri ve SSCB Devlet Başkanı Leonid Brejnev de, dünyada gerçek bir silahsızlanma döneminin başlaması için NATO ve Varşova Paktlarının birlikte dağıtılması önerisini tekrarladı.

Yugoslavya Devlet Başkanı Tito'nun Doruk'un dördüncü gününde yaptığı konuşma ise, bağlantısızlık hareketinde çatlaklık yaratmaya çalışan emperyalist odakların bu amaçla Yugoslavya'nın tutumu üzerinde yoğunlaştırdıkları spekülasyonların geçersizliğini ortaya koydu.

Doruk konferansı, Filistin halkıyla ve onun tek temsilcisi FKÖ ile uluslararası dayanışmanın güçlenmesi için de etkin bir forum oldu. FKÖ lideri Arafat yaptığı konuşmada, ABD'nin CENTO'dan sonra Ortadoğu'da yeni bir pakt oluşturma girişimlerini açığa vurarak, Mısır'ın da İsrail'le anlaşarak böyle bir pakta şimdiden katıldığını ve bağlantısızlık özelliğini yitirdiğini vurguladı.

ABD Komünist Partisi:

Tekellere karşı işçi sınıfının birliği

ABD KP Merkez Komitesi üyesi Angela Davis

22-26 Ağustos tarihleri arasında Detroid'te XXII. Kongresini yapan Amerika Birleşik Devletleri Komünist Partisi, kuruluşunn 60. yılını kutluyor. 60 yıldır yoğun baskı ve terör girişimlerine karşı uzlaşmaz biçimde direnen ve gücünü koruyan ABD KP, 60. yılına daha da artan bir güçle başlıyor. 60 yıllık mücadelesi sırasında Amerikan İşçi sınıfının çıkarlarını en iyi biçimde temsil eden Parti, XXII. Kongresi'nde benimsediği Ana Karar'la bundan böyle de aynı yolda kararlılıkla yürümeye devam edeceğini kanıtlıyor.

ABD Komünist Partisi'nin başlıca özelliği, kuşkusuz dünya emperyalizminin en güçlü merkezinde çalışması ve bu nedenle bu konuma özgü ağır baskılar altında tutulmak istenmesidir. 1919 Eylül başında kuruluş kongresi'ni yapmasından hemen sonra, Amerika'da Komünist Partisi'ne karşı dev bir baskı ve izleme mekanizması harekete geçirilmişti. Burjuvazi, Büyük Ekim Devrimi'nin kendisinde yarattığı korkunun da etkisiyle Partiye ve ülkedeki tüm ilerici güçlere karşı saldırıya girişti. Bu baskı ve izleme kampanyası doruk noktasına Palmer'in ünlü Adalet bakanlığı döneminde ulaştı. Bu dönemde onbinlerce Amerika'lı komünist tutuklanarak cezaevlerine dolduruldu.

Gus Hall

Amerika Birleşik Devletleri'nde Komünist Partisi'ne karşı ikinci büyük terör dalgası İkinci Dünya Savaşı'ndan sonraki "soğuk savaş" döneminde gerçekleşti. Bu terör, Mc Carthizm akımında ifadesini buluyordu. Antidemokratik, antikomünist yasalar ile Parti'nin Kongre komisyonlarınca kovuşturmalara uğratılması, komünist avını "legalize" ediyor ve Komünist Partisi'ni yok ederek tüm ilerici güçlerin eylemlerine son vermeyi amaçlıyordu.

Ancak Komünist Partisi, tüm bu baskı, terör ve yok etme girişimlerinden yine de varlığını koruyarak çıkmasını bildi. Bu yolda birçok kurbanlar verildi. Ama Amerikan Komünistleri, Partilerini yaşatmak için, her yeni terör girişiminde Partilerine daha çok bağlılıkla hizmet ettiler. Parti bütün saldırıları aştı, Marksist-Leninist çizgisini güçlendirdi ve saflarını sıklaştırdı.

ABD Komünist Partisi, sayısal gücünün azlığına rağmen, bugün politik-ideolojik konumlarında sağlam; sendikaların tabanında etkili; barış mücadelesinde, ırkçılığa karşı savaşta ve demokratik eylem birliği hareketinde değişmez bir yer kazanmış güçlü bir partidir ve gitgide hızlanan bir büyüme içindedir.

Amerikan komünistlerinin partisi, sol güçlerin birliği sorununda belli bir çıkış noktasından hareket etmektedir. Partinin XXII. Kongresi'nde kabul edilen Ana Karar taslağında birlik konusunda şöyle denmektedir:

"Irkçı ve ulusal baskının kurbanı olan tüm insanların birliği yaşamsal bir sorun haline gelmiştir. Irkçılığın ve milliyetçiliğin üstündeki işçi sınıfı bu birliğin ana faktörü olabilecek konumdadır. Bu, tekellere karşı mücadelede en önemli etkenlerden biri olabilecek, ekonomik ve kültürel alanlar ve dolayısıyla seçimlerde etki yapabilecek bir birliktir."

Amerika Birleşik Devletleri'ndeki bu ortamda, birlik tüm ilerici güçlerin önünde en güncel bir görev olarak durmaktadır. Amerikan işçi sınıfının partisi, ABD KP bu güncel görevin bilincindedir ve ağırlıklı çalışmalarını bu alanda yoğunlaştırmaktadır. ABD'li komünistler, yaşamın tüm alanlarında, tüm ilerici ve sol güçlerin en geniş ilkeli birliği için mücadele etmektedirler. Parti, bu mücadelenin gerekliliğini Kongre'deki ana kararda da işlemiştir.

"En başta sol güçlerin bir araya gelmesi zorunludur ve bu birliğin talep ve taktiklerini formüle etmek ilk görevimizdir. Bu birlik "sol" bir çıkış noktasına sahip olmalıdır."

"Bununla birlikte sol kanattaki işçileri, kendilerinden henüz daha az radikal konumlarda olan ya da merkezdeki işçilerle bütünleşmeleri gerekliliğine ikna etmeliyiz. İş yerlerinde kurulacak böylesi sol birlikler bize iki misli görev yüklemektedir."

ABD işçi sınıfı partisi, Ana Karar belgesinde, üyelerinin tüm güçlerini işçi sınıfının tekellere karşı birliğini sağlamak için seferber etmesi gerekliliğini vurgulamaktadır. Kongrenin ana kararı, Komünist Partisi'nin işçi sınıfının birliği için bir güvence olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur

60 yıllık yaşamı boyunca tüm çabalara karşın yok edilemeyen ABD KP, bu süre içinde büyük deneyimler ve yüksek bir olgunluk kazanmıştır. Bu olgunluk, gerek Detroid'in en büyük kapalı salonunda yapılan kongrede, gerekse parti merkez organlarının kararlarında, parti tabanının çalışma ve eylemlerinde ifadesini bulmaktadır. XXII. Kongrenin Ana Kararı'nda şöyle denmektedir:

"60 yılımız, gelişmenin, olgunlaşmanın yılları olmuştur. Bu, tarihsel boyutlarda bir hazırlık süresi sonunda gerçekleşmiştir. Devlet-tekelci kapitalizminin çöküşü ölçüsünde, sosyalizme geçiş için nesnel altyapı da oluşturulacaktır. İşçi sınıfı gelişmeye, olgunlaşmaya ve tarihsel görevini yerine getirmek için hazırlanmaya devam edecektir. Ve işçi sınıfının devrimci partisi olan ABD Komünist Partisi bundan böyle de toplumsal ilerleme ve sosyalizm mücadelesinde bir mevzi olmayı sürdürecektir."

5 kıtadan haberler

VİETNAM'DA MAOCU VATAN HAİNİ VAN HOAN YARGILANIYOR

Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti Ulusal Meclisi Daimi Komitesi yaptığı bir toplantıda, Komitenin eski başkan vekili olan ve daha sonra Çin'e kaçan maocu vatan haini Hoang Van Hoan'ın yargılanmasını kararlaştırdı. Vietnam haber ajansı VNA'nın haberine göre, yüksek organ Van Hoan'ın işlediği suçların araştırılmasına karar verdi. Vietnam Komünist Partisi Sekreterliği daha önce yaptığı bir açıklamada, Van Hoan'ın ülkesine, partisine ve halkına ihanet ettiğini belirtmiş ve Hoan'ı "Pekin'deki gerici ve saldırgan yöneticilerin maşası" olarak nitelemişti. Mart ayında Çin'in Vietnam'a karşı giriştiği saldırı sırasında da hain Hoan, Vietnam Komünist Partisi ile Vietnam Sosyalist Cumhuriyetine çeşitli iftiralarda bulunmuştu.

NİKARAGUA'DA İLERİCİ BASIN YASASI YÜRÜRLÜĞE GİRDİ

Nikaragua hükümeti, yeni ilerici basın yasasının yürürlüğe girdiğini açıkladı. Yeni yasaya göre gazetecilerin "halk düşmanlarının çıkarlarına araç olamayacağı" ve çalışmalarını "toplumsal sorumluluk içinde" yürütmek zorunda oldukları hükmü getiriliyor. Bu arada, yeni basın yasasına göre pornografi, alkol, sigara ve ilaç reklamları yasaklanıyor. Ayrıca gazetecilerin yasaların çiğnenmesini kışkırtacak yayın yapamayacakları ve mahkeme kararlarını eleştiremeyecekleri hükümleri de yeni basın yasasının içinde yer alıyor.

FEDERAL ALMANYA'DA SEKİZ AYDA 400'Ü AŞKIN GENÇ EROİN YÜZÜNDEN ÖLDÜ

Gençliğin hızlı bir yozlaşma içine itilmek istendiği Federal Almanya'da eroin kullanımı yüzünden yaşamını yitiren gençlerin sayısının yıldan yıla arttığı bildiriliyor. Federal Sağlık Bakanlığı sözcüsünün yaptığı bir açıklamaya göre bu yılın ilk sekiz ayı içinde bu ülkede eroin kullanan 400'ü aşkın genç öldü. Öte yandan bazı Federal Alman polis yetkilileri, gençler arasında eroin yüzünden meydana gelen sayısız ölüm olayının istatistiklere yansımadığını, bu yüzden ölenlerin gerçek sayısının istatistik rakamlarının çok üzerinde olduğunu belirtiyorlar. Federal Almanya'da sistem kurbanı eroinmanların sayısında da büyük artışlar olduğu bildiriliyor.

Lübnan KP Genel Sekreteri Nikola Şaui

Lübnan'da

İhanete karşı halk cephesi

İsrail'in, Lübnan'ın parçalanmasını sağlamak ve faşist güçlerin kontrolünde emperyalizmin kuklası yeni devletçikler yaratmak amacıyla ülkenin güneyine sürdürdüğü askeri saldırılar sürüyor. Ülke içindeki sağcı faşist milislerin desteğinde sürdürülen ve İsrail'in kara, hava ve deniz kuvvetleri tarafından uygulanan harekat, özellikle ülkedeki Filistin Kurtuluş Örgütü varlığını hedef alıyor. Filistin halkının ve Lübnan ilerici güçlerinin yoğun direnişine aktif olarak katılan Lübnan Komünist Partisi MK Genel Sekreteri Nikola Şaui, bir süre önce Bulgaristan'a yaptığı gezide ülkesindeki durumla ilgili soruları yanıtladı. Şaui'nin bu sorulara verdiği yanıtları sunuyoruz:

Sizce Yakın Doğu sorunu hangi yollardan çözüme bağlanabilir? Bu açıdan Camp David'te varılan tek taraflı anlaşmanın sonuçları nasıl değerlendirilebilir?

Lübnan bunalımı Orta Doğu bunalımıyla içiçe Lübnan'daki duruma daha da karmaşık bir hal kazandırdı. Sağcı güçler kışkırtıcı eylemlerini aralıksız hazlandırmaktadır. Bu durumda ülke içinde yeni bir çatışmanın her an patlak vermesi olasılığı da artmaktadır. Öte yandan, Güney Lübnan'daki İsrail işgali ve Tel Aviv'in şimdiki durumu koruma yeltenişleri süregelmektedir. İsrail, Güney Lübnan'dan işgal birliklerinin çekilerek, onların mevzilerine Birleşmiş Milletler kuvvetlerinin yerleştirilmesini öngören Güvenlik Konseyi'nin 425 nolu kararının uygulanmasını engellemektedir. Bu ise İsrail'in sağcı güçler ve faşist milis birliklerine açıktan açığa silah ve savaş malzemesi sağlamasına, faşist milis birliklerini eğitmesine, faşistleri savaş uçakları ve gemileriyle desteklemesine koşul yaratmaktadır.

Enver Sedat'ın ihaneti ve Camp David'te yürütülen pazarlıklar, Yakın Doğu'daki güç dengesini değiştirerek, İsrail'in yeltenişlerine esin kaynağı oldu. Şimdi yeni bir çatışma olasılığı çok daha kuvvetlidir. Amerika'nın Lübnan yönetici çevrelerine uyguladığı baskıyla bunalıma doğru çözüm bulunması yollarının kapatılması istenmektedir. Amerika Birleşik Devletleri, Filistin Kurtuluş Örgütü, Suriye ve öteki Arap ülkelerini, bunalımın Amerikan reçetelerine göre çözüme bağlanması yeltenişleri karşısında dize getirmek, Filistin halkının haklı davasını ortadan kaldırmak ve Filistin halkına yasal haklarını vermemek uğrunda çaba harcamaktadır.

Fakat bu planı uygulama yeltenişleri kesin bir tepkiyle karşı karşıya kalmaktadır. Lübnan ve Filistin halklarının dört yıldan beri gösteregeldiği yılmazlık, bunu uygulamada gerçekiemektedir. Halkın ilerici güçleri, on binlerce kişinin öldürülmesine, Lübnan ekonomisinin kargaşalığa itilmesine ve ülkenin bölünmesi tehlikesine karşın, kesin zafer istenciyle mücadele etmektedir. İlerici güçler arasında Lübnan Komünist Partisi çok önemli rol oynamaktadır.

Bu açıdan, Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti, Etiyopya ve Afganistan'da devrim güçlerinin zafer kazanması, İran'da halk hareketinin genişlemesi, Enver Sedat'ın ihanetine karşı "Red cephesinin" oluşturulması, Suriye ve Irak arasında yakınlaşmanın gerçekleştirilmesi ve Bağdat Zirve Konferansı'nın yapılması da önemli etkenler arasında yer almaktadır.

Orta Doğu sorununa ancak, Sovyetler Birliği'nin de katılışıyla çağırılacak Cenevre Konferansı ve altında Başkan Carter'in de imzasının bulunduğu, Orta Doğu'yla ilgili Sovyet — Amerikan Bildirisi'nin gerçekleştirilmesi yolundan çözüm sağlanabilir.

Biz, Varşova Antlaşması Politik Danışma Komitesi'nin Orta Doğu'yla ilgili Bildirisine yüksek değer vermekteyiz. Bu Bildiri bölge halkları için bir destektir.

Biz, emperyalizmin konumlarının zayıflamasının ve Orta Doğu, Çinhindi ve Afrika'da uğradığı darbelerin, onu Lübnan'daki bağlaşıklarını, ülkede yeni, büyük ve tehlikeli çatışmalar kışkırtmaya itebileceği görüşündeyiz. Arap ulusal kurtuluş hareketinin geleceği konusunda ümitliyiz. Arap Komünistlerinin, Arap ülkelerindeki Komünist Partilerinin soruna politik çözüm bulunması yolunda giderek daha büyük rol oynayacağı görüşündeyiz. Çabalarımızı komünistler, Nasır'cılar, Baas'çılar, ulusal ilerici güçler ve emperyalist kuvvetlerin komplosuyla Camp David'te alınan kararlara karşı çıkanları birleştirme amacına yöneltmeliyiz. Bu temel üzerinde, Camp David kararlarının uygulanması yeltenişleri önüne aşılmaz set çekecek geniş ve etkin bir halk cephesi kurabiliriz.

Arap halklarının haklı davasına, Sovyetler Birliği, Bulgaristan Halk Cumhuriyeti ve bütün öteki sosyalist ülkeler büyük destek göstermektedir.

Soruna ısrarla politik çözüm aranmasına karşın, Orta Doğu'da hâlâ askeri güce başvurulmaktadır. Lübnan Komünist Partisi ilerici halk güçleri silahlı müfrezelerinin rolü ve önemini nasıl değerlendiriyor? Bu silahlı müfrezelere komünistlerin katılışı nedir?

Biz, Orta Doğu sorununun barışçı araçlarla çözülmesinden yanayız. Bunun en iyi çözüm yolu olduğu görüşündeyiz. Biz halkın acılarına, ülkenin yıkımına, kan dökümüne, kardeşi kardeşe öldürten savaşa, yetsin artık diyoruz. Fakat karşımızda küstah, kanlı ve kendi amaçlarına ulaşmak için her şeyi göze almış amansız bir düşman var. Bundan dolayı biz silahlarımızı teslim etmeyeceğiz.

Komünistler ve yurtsever güçler, Filistin Kurtuluş Örgütü müfrezeleriyle birlikte her saldırıyı püskürtebilmek için dalma hazır durumda bulunmaktadır. Biz hergün türlü yönlerden saldırılara hedef olmaktayız. Komünistler, ilerici halk güçleri ve Filistin Kurtuluş Örgütü'nün desteği olmadan tek Lübnan'ın varolamayacağını bilmektedir.

Düşmanlarımızın gerçek amaçları konusunda hayallere kapılmıyoruz. Bundan dolayı da silahlı müfrezelerimizin gücünü artırmak, savaş hazırlığı düzeyini dalma yüksek tutmak ve tüm yurtsever kuvvetlerle birlikte Lübnan'ın bağımsızlığı, özgürlüğü ve birliği uğrunda omuz omuza mücadele etmek yolunda çaba harcamaktayız.

Alman Demokratik Cumhuriyeti kuruluşunun otuzuncu yılını kutlamaya hazırlanıyor. 1949'un 7 Ekim'inden bu yana geçen otuz yıl, ADC'de hem iç hem de dış politika açısından sosyalizmin başarılarının bir göstergesi oldu. Özellikle soğuk savaş yıllarında emperyalist dünya tarafından yadsınmak, çeşitli baskılarla soyutlanmak istenen ve birtakım kışkırtmalarla yıkılmaya çalışılan Alman işçi ve köylülerinin devleti bütün güçlükleri aşmasını ve dost-düşman herkese kendisini "tanıtmasını" bildi. Emperyalist Federal Almanya'yı önce "tek Alman devleti" olarak lanse etmek isteyen batılıların çabaları suya düştü. Dünya sosyalist sistemi içindeki devletlerin sıkı dayanışmasıyla Alman Demokratik Cumhuriyeti ayakta kaldı, sosyalizm yolunda ilerlemesine devam etti.

ADC'nin dış politikası

Kuşkusuz ADC'nin başarılarındaki en büyük pay, marksizm-leninizmin ilkelerinden ne iç ne de dış politika uygulamalarında ödün vermeyişi, sapmayışı olmuştur. Tutarlı bir çizgide barış ve sosyalizm mücadelesini sürdüren ADC, bunun sonucunda birçok ileri adımlar atmış, her geçen gün yeni kazanımlar elde etmiştir. Bu yolda birçok güçlüklerle karşılaşılmıştır. Ama işçi sınıfının iktidarda olduğu sosyalist devlet, tüm güçlükleri aşmayı başarmıştır.

Demokratik Almanya'da yayınlanan "Horizont" adlı haftalık derginin son sayılarında bir dizi yayınlanıyor. Günther Kohrt'un bir kitabının geniş bir özeti olan ve "Barış ve Sosyalizm için ADC tutarlı çizgide — ADC'nin dış politikasının durakları" adını taşıyan dizide, ülkenin otuz yıllık uluslararası barış mücadelesi konu ediliyor. Yazar, ADC'nin başarılarını "devrimci Alman işçi sınıfının mücadele geleneğinin bir sonucu" olarak görüyor ve şöyle diyor:

Karl Marks ve Friedrich Engelsneyle başladılar-sa August Bebel ve Wilhelm Liebknecht Prusya-Alman militarizmine ve onun saldırılarına karşı mücadelede aynısını sürdürdüler. Karl Liebknecht ve Rosa Luxemburg yaşamlarını emperyalizme ve savaşa karşı, sosyalist devrim için mücadelede verdiler. KPD'nin genç Sovyetleri korumak için eylemleri şu sloganla sürdürülüyordu: 'Sovyetlerden elinizi çekin!' — Bütün bunlar, Alman işçi sınıfının dış politikası değil miydi?"

Yazı dizisinde, aslında bir tek örnekle genel bir doğru ifadesini bulmaktadır. Bu da, bir devletin kendi ülkesinin toplumuna yararlı olabilmesinin temel koşulunun iktidarda işçi sınıfının ve müttefiklerinin bulunması olduğudur. Tarihin en devrimci, en dinamik sınıfı olan işçi sınıfı, iktidar mücadelesini sürdürürken, bunu hiçbir zaman "savaşa karşı barış" mücadelesinden ayırmamaktadır. Bugün, tüm Almanların onur duyduğu bir sosyalist devlete, Alman Demokratik Cumhuriyetine sahip olan Alman işçi sınıfı bunun bir örneğidir. Alman Demokratik Cumhuriyeti'nde işçi sınıfının partisi, Sosyalist Birlik Partisi ve onun marksist-leninist çizgide ödünsüz yürüyen iktidarı, yukarıda da belirttiğimiz gibi sosyalist devlete yönelik tüm saldırıları boşa çıkarmıştır. Bu doğrudan doğruya ADC'de iktidara sahip olan Alman işçi sınıfının başarısıdır.

• nail serikoğlu

Bulgaristan devrimi 35 yaşında

Faşist boyunduruktan sınıfsız topluma

Dimitrov ve Jivkov 1946'da bir gösteri sırasında

1922 de faşist tehlikeye karşı yerel bir gösteri

9 Eylül 1944 Bulgaristan halkının faşist diktatörlüğü yerle bir edip iktidarı ele geçirdiği ve sosyalist toplumun kurulmasına yöneldiği tarihdir. Bu tarih, dünyada ilk kez işçi sınıfı partisi önderliğinde faşizme karşı ayaklanan Bulgar emekçilerinin sınıfsız toplum yolunda attıkları en önemli adımı simgeler.

Bulgar halkının faşizme karşı mücadelesi, Bulgaristan Komünist Partisi önderliğinde 20 yılı aşkın sürmüştür. 1923 yılında faşist iktidara karşı ayaklanan halk kitlelerinin mücadelesi 1944 yılına değin kesintisiz sürmüş, bu kararlı, kararlı olduğu kadar da kanlı kavga zaferle sonuçlanmıştır.

Bulgaristan'da faşist örgütlenme 1920'lere değin uzanmaktadır. Balkan savaşı ve arkasından da I. Dünya Savaşı'nın getirdiği yıkımlar karşısında sola yönelen, devrimci potansiyeli sürekli yükselen emekçi halkın taleplerini bastırmaya çalışan Bulgar egemen sınıflarının baskıcı ve terörcü bir iktidar kurma çalışmaları 9 Haziran 1923 tarihinde iktidardaki Sosyal Demokrat ve Bulgaristan Çiftçi Partisi koalisyonunun bir askeri darbe ile yıkılmasıyla doruğuna ulaştı. Bu darbe o zamana değin çeşitli ilerici dönüşümleri gerçekleştiren, toprak reformu yapan hükümeti ortadan kaldırmanın yanında devrimci potansiyeli tümüyle ortadan kaldırma amacını güdüyordu. Doğal olarak da ilk hedefler arasında Bulgaristan Komünist Partisi vardı.

Bulgaristan işçi sınıfı partisi faşist diktatörlük altında da mücadelesinden yılmadı. Faşizmin yalnız komünistleri değil, fakat tüm halk kitlelerini hedef aldığını sürekli vurgulayarak halk kitlelerinin geniş eylem ve mücadele birliğini oluşturma çabası içine girdi. Bu çaba da sonuçlarını verdi. Artık Bulgaristan halkı faşizme karşı topyekün bir savaş içine girmişti.

İlk anti-faşist silahlı ayaklanma hemen 9 Haziran darbesinin ardından BKP militanları ve Bulgaristan Çiftçi Partisi üyeleri tarafından gerçekleştirildi. Bu ayaklanma faşist iktidar tarafından bir süre sonra bastırıldı. Ancak ayaklanmanın yenilgiye uğramasında BKP'nin o tarihsel anda düştüğü yanılgının da payı büyüktü. Bu yanılgıyı oluşturan ana öge, Parti'nin verdiği tarafsız kalma kararı idi. Böyle bir karar sonucunda da silahlı ayaklanma faşist güçler tarafından boğuldu.

Ayaklanmanın başarısızlığa uğraması ve bunda da BKP'nin tutumunun rol oynaması gerek parti militanları ve örgütleri içinde gerekse de Komintern içinde ağır eleştirilerin yapılmasına yol açtı. İşte bu noktadan itibaren tavrını gözden geçiren BKP faşizme karşı mücadele konusunda tutarlı ve kararlı adımlar atmaya başladı. Böylesi bir yapıyla da hem Bulgaristan içinde güçlu bir antifaşist cephenin oluşmasını sağladı, hem de uluslararası planda faşizme karşı mücadele veren halklara örnek oldu.

Bulgar halkının faşizme karşı savaşı sürerken BKP önderi Dimitrov da, faşizm ve faşizme karşı mücadele konularında uluslararası planda dünya halklarına rehberlik edecek çalışmalarını sürdürüyordu. Özellikle Komintern'in 7. Kongresi bu alanda en önemli uluslararası toplantı niteliğini kazandı. Dimitrov bu toplantıda sunduğu raporda "faşizmin saldırısı ve faşizme karşı işçi sınıfının birliği mücadelesinde Komintern'in görevleri" sorununu işledi. Bu tarihsel raporda Dimitrov, faşizmin tarifini yapıyor ve dünya işçi sınıfı hareketinin faşizme karşı mücadele taktiklerini açıklıyordu. Raporun en önemli özelliklerinden biri de faşizme karşı birleşik cephenin ilkelerinin açıklanması ve dünya işçi sınıfı pratiğine sunulması idi. Komintern'in 7. Kongresi, tüm devrimci ve demokratik güçlerin faşizme ve savaş tehlikesine karşı verdikleri mücadelenin yaygınlık kazandırılması konusunda gerek komünist ve işçi hareketi için, gerekse anti-faşist hareket için belirleyici bir rol oynadı. Bulgaristan işçi sınıfı faşizme karşı tarihsel görevini yerine getirirken, dünya işçi sınıfı hareketini de faşizme karşı mücadele konusunda aydınlatıyordu.

İkinci Dünya Savaşı yılları Bulgaristan anti-faşist mücadelesinin de en üst boyutlara ulaştığı yıllar oldu. Daha savaşın başlangıcında faşist Alman ordularının Çekoslovakya'yı işgalinde Bulgar emekçileri yaptıkları gösterilerle bu işgali protesto ettiler. Bu protesto eylemlerinde yüzlercesi katledildi, binlerce militan ise tutuklanıp işkence gördü.

Savaşın hemen öncesinde ise Bulgaristan işçi sınıfı enternasyonalist görevini yerine getiriyor ve faşizme karşı savaşan İspanyol halkına yardıma koşuyordu. İspanya'da savaşan birçok uluslararası tugayda Bulgar emekçileri de savaştılar. İkinci Dünya Savaşı boyunca ise Bulgar savaşçıları Yunan ve Yugoslav yoldaşlarıyla dayanışma içinde mücadelelerini sürdürdüler. Bulgar, Yunan ve Yugoslav savaşçıları savaş boyunca gerek Alman'lara karşı gerekse de yerel faşist yönetimlere karşı amansızca direndiler, sayısız başarılar kazandılar.

1944 yılı Bulgar anti-faşistleri ve komünistleri için dönüm noktası oldu. Ülkede oluşturulan Devrimci Halk Kurtuluş Ordusu bir yandan tayin edici kavgaya kendini hazırlıyor, diğer yandan da Vatan Cephesi Ulusal Komitesi, yayınladığı bildirilerle halkı mücadeleye çağırıyordu. Güçlenen anti-faşist hareket artık iktidarı ele geçirebilecek bir duruma gelmişti. 1944 yılının Eylül ayı da bu son ayaklanmanın hedeflenen tarihi idi. Ülkenin her yanında ayaklanma hazırlıkları sürerken başkentte politik kitle hareketlerinin örgütlenmesi yürütülüyor, ilgili komitenin başında bulunan Todor Jivkov yakındaki ayaklanmanın bu yönünü planlıyordu.

8-9 Eylül 1944 gecesi ayaklanmanın ana darbesini vurmak üzere en uygun zaman olarak seçilmişti. Bunun iki nedeni vardı: Birincisi faşizmi ezen Sovyet Ordusunun Bulgaristan'a girmesi, diğeri ise silahlı olarak halk ayaklanmasının ülkede yaygınlaşmasıydı. 9 Eylül günü yapılan topyekün saldırıyla da 20 yılı aşkın bir süredir baskısını sürdüren faşist iktidar yıkıldı. Vatan Cephesi iktidarı devraldı.

9 Eylül kesin darbesi ile Bulgaristan'da halk iktidarı kuruldu ve sosyalizmin kurulması çabaları içine girildi. Artık Bulgar işçi sınıfını yeni görevler bekliyordu. İktidar alınmıştı, ancak onun korunması ve sosyalizmin kurulması gerekliydi.

9 Eylül 1944 ayaklanmasından bugüne değin geçen 35 yıl sosyalizmin kurulmasının mücadelesiyle geçti. Zorlu, ancak başarılı 35 yılı bugünkü Bulgaristan'ı meydana getirdi. Sefaletin kol gezdiği ülke artık bugün her türlü sanayi üretimini gerçekleştirebilen bir ülke haline geldi.

9 Eylül 1944 ayaklanması Bulgar halkına eşitlik, refah ve mutluluk getirdi. 9 Eylül 1944 anti-faşist ayaklanması Bulgar halkının sınıfsız toplum yolunda attığı en önemli adım oldu. Bu adımlar kesintisiz sürüyor; yeni kazanımlarla, yeni zaferlerle. Selam dünyanın ilk anti-faşist savaşçılarına.

9 Eylül 1944 günü Bulgaristan emekçileri kurtuluşu kutluyor

ŞİLİ'YE ÖZGÜRLÜK!

11 Eylül, karanlık bir gün. Altı yıl önce bu gün, Şili halkının umudu Halk Birliği iktidarına tahammül edemeyen Amerikan emperyalizmi, uşağı Pinochet Cuntası eliyle, onurlu bir halkı acıya ve kana boğdu. Faşist darbe, lanetli elleriyle binlerce işçiyi, emekçiyi yoketti, Şili Komünist Partisi'ne saldırdı. Halk Birliği iktidarının başkanı Salvador Allende'yi ve büyük şair Pablo Neruda'yı katletti.

11 Eylül 1973'ten beri, bütün dünyanın nefreti Amerikan emperyalistlerinin ve Pinochet Cuntası'nın üstündedir. Faşist darbenin 6. yıldönümünde, Şili'de katledilen tüm yurtseverleri, kahraman Salvador Allende'yi ve değerli şair Pablo Neruda'yı, İspanyol şairi Rafael Alberti ve Ülkü Tamer'in iki şiiriyle anıyoruz.

"Onurunu alıp giden Allende'yi unutma!"

Ülkü Tamer

ALLENDE İÇİN

Öğren bu adları, unutma:
Augosto Pinochet,
Gustavo Leigh,
Jose Toribino,
Cesar Mendoza.
Unutma bunların hiçbirini.

Korurlar özgürlüğü, demokrasiyi,
Sonradan bombalayabilmek için.
Yakıt yerine dolar kullanırlar uçaklarında.
Villaları vardır,
Pıhtıdan yapılmış kasalarıdır ülkenin;
Yüzme havuzları vardır,
Gizli bir kambiyo gibi çalışır;
Yurttaş dedikleri kimseler vardır,
Onların acılarından içki damıtırlar,
Onların buğdayından gül yetiştirirler,
Altın kemikler bekler hepsi,
Unutma bunların hiçbirini.

Şapkasını bırakıp olduğu yerde
Onurunu alıp giden Allende'yi unutma.

Şili Neruda'yı ölümsüzlüğe uğurluyor.

Rafael Alberti

ŞİLİ YÜREĞİMDE

Pablo Neruda'ya

Eli bıçaklı lanetliler uyuyamıyacaksınız,
Pençeleri kanlı kargaları gecenin,
Hüzünlü gölgelerin karanlık alçakları,
Ölü tasallutçuları.
Uyuyamıyacaksınız.

Onun soylu türküsü, sımsıcak tutkusu,
Zirveleri aşan yüksekliği,
Halkının özgür birliğinde
Boğacak sizi bir gün.
Uyuyamıyacaksınız.

Gelin görün öldürülen evini
Ve kinimizi,
Gözyaşları yitik yoksulluğunda
Ayaklar altındaki koca yüreğini
Koparılmış, saf ellerini.
Uyuyamıyacaksınız.

Uyuyamıyacaksınız. Çünkü uyanık herkes.
Uyuyamıyacaksınız. Çünkü ışıktır kör eden sizi.
Uyuyamıyacaksınız. Çünkü salt ölümdür zaferiniz.
Uyuyamıyacaksınız. Çünkü ölüsünüz.

Türkçesi: Hüseyin Baş

BU AŞAMADA

Şükran Kurdakul

Dimitrov'la birlikte

Konuşma düzeyimizi us gücümüzün ifadesi sayabiliriz.

Konuşan adamı dikkatle izleyin, ezberini mi yineliyor, bildikleriyle kendi arasında bir uyum mu yaratmış anlayacaksınız.

Her konuşanı düşünür sanmayalım.

Halkımızın, "ağzı laf yapıyor.." diye kınadıkları düşünmeden konuşanlar arasında demogog müsvetteleri alabildiğine.

1946'dan sonra demokrasi şampiyonluğuna çıkmışlar arasında cirit atardı böyleleri.

Şimdi sosyal demokratlar arasında saf tutuyorlar.

Aydınlı toprak ağası özgürlük sözcüğünü düşürmezdi ağzından.

Bunlar sosyal adalet sözcüklerine bayılıyorlar.

Aydınlı toprak ağası iktidar olduğu zaman, ilk işi kaldırmayı "vaat buyurduğu" anti-demokratik yasaların öngördüğü cezaları arttırmak oldu.

Bunlar hem yazanı, hem okuyanı cezalandırmak için bir yılda üç kez kağıt fiyatlarına zam yaptılar.

Celal Bayar'ın "müreffeh cemiyyet" derken ağzından bal akardı.

"Hakça düzen.." sözcükleri bunların elinde bir parmak bal.

Televizyonda, radyoda, temel atma törenlerinde, açıkhava toplantılarında...

"Hakça düzen" çalıyorlar halkımızın ağzına.

Demokrat, özgürlük gösterip meclis diktası vuruyordu.

Sosyal demokrat, özgürlük gösterip sola vuracak ama eli havada kalıyor.

Ezberlerini konuşanlar yalnız siyasal arenada karşımıza çıkmıyor elbet. Yaşamın her kesiminde önümüzde giderken görüyoruz onları.

Bilimde sanatta, sporda, alış verişte, sendikal harekette.

Adamın erkeklerden oluşturduğu takım, uluslararası yarışmalardan birinde kızların arkasında kalıyor. Artık susar diyorsunuz. Yine konuşuyor.

Adamın basın toplantısı yaptığı salonun perdelerine bile dış kapitalin bağışladığı dolarlar yansıyor. İşçi sınıfının sözcüsü.

Konuşanla birlikte düşünme yetilerimizi uyanık tutmadıkça böyleleri daha bir zaman düdüklerini çalma olanağı bulacaklar.

Peki ama biz? Bizim konuşmacılarımız? Onların özellikleri ne olacak?

Halkımızın nitelemesiyle yazalım, "Kitap gibi.." mi konuşacaklar? "Ağzı laf yapanlar" gibi mi? Kendileri gibi mi?

Bu kez, yazıya başlarken okuduğunuz tümcelerden birini değiştirerek yazacağım.

Her düşüneni konuşur sanmayalım.

Yarın seçim var.

En küçük birimden en büyük kentlere kadar arkadaşlarımızın canlarını dişlerine takarak kuracakları kürsülerin kendine özgü mihenk taşlarına benzer koşulları olduğunu bilelim.

O kalabalıklar var ya o kalabalıklar. Duyarlık ölçer gibidir. Bilgi ölçer gibidir. İnanç ölçer gibidir.

O kalabalıkların karşısına çıkarken kendimiz olacağız önce.

Dimitrov'un şu anısını birlikte okumakta yarar görüyorum:

"Burada Hitler'in iktidara geçmesinden önce ve meşhur dolandırıcı ve spekülatör Sklarek kardeşlerin birkaç ay süren duruşmaları karşısında Berlin'de yapılan bir işsizler toplantısından söz etmek istiyorum. Bir Nasyonal Sosyalist, toplantıdaki konuşmasında Sklarek kardeşlerin duruşmasını kendi işine gelen bir biçimde yorumladı. Sklarek kardeşlerin dolandırıcılığını, rüşvetçiliğini ve diğer suçlarını anlattı, aylardır sonuçlanmayan davanın Alman halkına yüzbinlerce mark'a mal olduğunu belirtip -büyük bir tezahürat eşliğinde- Sklarek kardeşler gibi soyguncuların hemen öldürülmesi ve dava için hazırlanan paranın da işsizlere dağıtılması gerektiğini söyledi.

Sonra bir sosyalist kalktı ve söz istedi.

Önce söz vermek istemeyen sosyalistin sözlerini duymak isteyen dinleyicilerin baskısına dayanamadı ve söz vermek zorunda kaldı. Sosyalist kürsüye çıktığı zaman herkes, büyük bir heyecanla, söyleyeceği sözleri bekliyordu. Neler söyledi biliyor musunuz, yüksek ve güçlü bir sesle:

"Arkadaşlar" diye söze başladı, "çalışmalarını yeni bitiren Üçüncü Enternasyonal Genel Kurulu, işçi sınıfının kurtuluş yolunu göstermiştir. Bu yolda size düşen görev arkadaşlar, "işçi sınıfının çoğunluğunu kazanmaktır". Genel Kurul işsizlerin hareketlerinin "politikleştirilmesi" gerektiğini belirtmiştir. Genel Kurul bizden politik seviyenin yükseltilmesini istemektedir."

Genel Kurul'un kararlarını işsizlere açıklayarak sözlerine aynı havada devam etti.

Böyle bir konuşma işsizleri etkileyebilir miydi? İşsizler kendilerini daha yüksek bir seviyeye ulaştırmak için önce politikleştirmemizden sonra devrimcileştirmemizden, daha sonra da harekete geçirmemizden hoşnut olabilir miydi?

Oturduğum köşede, yapılması gereken şeyleri somut biçimde ağzından duymak istedikleri sosyalisti sabırsızlıkla kürsüye çağıran işsizlerin esnediklerini, sıkıldıklarını gösteren hareketler yaptıklarını görüyordum. Başkanın konuşmacının sözünü küstah bir davranışla kesmesi ve dinleyicilerin de buna karşı çıkmaması beni şaşırtmamıştı.

Ajitasyon ve propaganda çalışmalarımız içinde bunun bir sürü örneği vardır. Böyle şeyler yalnız Almanya'da da olmamıştır. Böylesi bir yöntem, insanın kendine karşı ajitasyon yapmasından farklı değildir." (Georgi Dimitrov, Faşizme Karşı Birleşik Cephe, Çev. Ali Özer-sf. 142-143, May Yayınları, 1975).

Konuşma düzeyimizi us gücümüzün ifadesi sayabiliriz, demiştim.

Burada "us gücümüz.." derken pek genel bir ifade kullandığımı biliyorum.

Dimitrov'un sözünü ettiği konuşmacının da belli düzeyde us gücü vardı kuşkusuz. Kendine güveni, belki kürsü deneyimi bile vardı.

Onun, bireysel yaşamının o evresinde yoksun olduğu şey,

özel bir durum olan işsizler toplantısında,

genel ilkelere uygun olarak özellikleri vurgulama becerisidir.

Öyle sanıyorum ki, yalnız seçimlerde değil, küçük birimlerimizde yaptığımız her toplantıda göstereceğimiz ilk özen,

— Genel ilkelere, demek ki öğretimize uygun olarak yaşamın sergilediği özellikleri vurgulamak olmalıdır.

— Hükümetin taban fiatlarına zam yaptığını biliyoruz.

— Toprak sahiplerinin kiralara ne kadar zam yaptıklarını da biliyor muyuz?

Ama dikkat. Slogan değil. Bilgi.

Bizim konuşmacılarımız için genel ilkeyi şöyle koymuş ustalarımız:

"Yazarken ya da konuşurken sizi anlaması, size inanması ve sizi izlemesi gereken işçileri düşünün. Kendisi için yazdığınız, kendisi için konuştuğunuz insanları unutmayın."

Sanırım özel durumları değerlendirme becerisini de bizler bulacağız.

Halâ suç örgütü mü aranıyor?

Ankara Mamak Cezaevi'nde MHP yanlılarınca başlatılan çatışma, "ülkücü" tutukluların cezaevi içindeki örgütlenmelerinin sonucu.

MHP yanlısı kuruluşların Federal Almanya'da giriştiği milyonluk yatırımların, Türkeş'in bu ülkeye yaptığı sessiz sedasız gezilerle ilişkili olduğu bildiriliyor.

Faşist terörü doğrudan yönlendiren odak olduğu bütün kanıtlarıyla ortaya çıkan MHP'nin suçlarını ortaya serenyeni belgeler birbirine ekleniyor. Faşist katliamlara doğrudan katılan MHP yöneticilerinin arasına, önceki Cumartesi günü Bilecik'in Söğüt ilçesinde, izinli olarak memleketine dönen İstanbul Atatürk Öğrenci Sitesi yönetim memuru Mustafa Sevinç'i herkesin gözü önünde öldüren MHP İlçe Başkanı Ali İhsan Erkan eklendi. 2 Eylül Pazar günü ise geçtiğimiz Ocak ayında Ankara'da Anayasa mahkemesinin bombalanması olayını planlayıp yöneten kişi olduğu saptanan İskenderun Ülkü-Tek eski başkanı Tuncay Terekli ele geçirildi.

Öte yandan geçtiğimiz Salı günü Ankara Mamak Cezaevi'nde meydana gelen olaylar, MHP yanlısı tutukluların cezaevlerinde de örgütlü olarak davrandıklarını ve böylece buralarda silahlı tertipleri uyguladıklarını yeniden kanıtladı.

Geçtiğimiz Salı günü Mamak cezaevinde tutukluların yakınları tarafından ziyaret edildiği sırada MHP yanlısı sanıklar, önceden hazırlandığı belli olan bir tertip sonucunda cezaevinin içinde ve ziyaret yerinde bir çatışma çıkardılar. Çatışma üzerine cezaevinden çıkarılan tutuklu yakınları, çatışma hakkında bilgi verilmesini ve yaralıların kendilerine gösterilmesini istediler. Tutuklu yakınları, bu istemlerinin gerçekleştirilmesini sağlamak amacıyla bir süre Samsun yolunu da trafiğe kapattılar. Gazetecilerin olay yerinde yaptığı araştırma sırasında, tutuklu yakınlarını dağıtmaya girişen bir komiserin hamile bir bayanı tekmeleyerek bayılttıktan sonra olay yerinden uzaklaştığı da saptandı.

MHP yanlılarının Mamak Cezaevi'nde çatışma çıkarma girişimi, bu tutukluların cezaevinde fiili bir örgütlenme içinde olduğuna ilişkin bilgileri doğrulamıştır. Yürüyüş'ün geçen sayısında, MHP yanlısı tutukluların Mamak cezaevi dışına çıkarak "Genel Merkez'e" ulaştırılmak üzere hazırladıkları bir listeye dayanarak belirtildiği gibi, bu tutuklular her koğuşta saptanan belirli sorumluların insiyatifinde örgütlenmiş durumdadırlar. Bunlar arasında Bahçelievler katliamının faillerinden Abidin Şahiner ile Duran Demirkıran da bulunmaktadır.

Mamak Cezaevindeki son olay, MHP yanlısı tutukluların cezaevinde örgütlenme girişimlerinin açığa çıkarılarak kovuşturulması zorunluluğunu ortaya koymaktadır. MHP yanlılarıyla diğer "siyasi tutukluları" aynı koğuşlarda tutarak "örgütlenmenin önüne geçileceğine "ilişkin iddiaların geçersizliği ortaya çıkmıştır. Cezaevindeki bugünkü uygulama, tam tersine, MHP yanlısı tutukluların sürekli kışkırtma ve provokasyon girişimleri için aradıkları zemini yaratmaya yaramaktadır.

Terörün "suç örgütleri"ne dayandığını açıklayıp duran yetkililer, bu "suç örgütü"nün hangisi olduğunu hâlâ merak mı etmektedirler? Bu suç örgütü ayan beyan ortadadır ve üzerine gidilmesi için yitirilen her gün, bu örgütlenmenin daha da dal budak salmasından başka işe yaramamaktadır.

Tüysüz davaya bağlılık yemini ediyor

Ferhat Tüysüz: "MHP ve ÜGD ile hiç bir ilgim yok,,

Geçtiğimiz Aralık ayında Sağmalcılar cezaevinden, kendisi gibi 11 MHP-ÜGD üyesi ya da yanlılarıyla birlikte firar eden faşist katil Ferhat Tüysüz bir süre önce Adana'da yakalandı. Ferhat Tüysüz'ün, yakalandıktan sonra yapılan sorgularında, firarı sonrasında da çok sayıda cinayet işlediğini, gerek kaçışı gerekse bu cinayetleri sırasında MHP ve ÜGD kuruluşlarından yardım gördüğünü açıkladığı bildirilmişti. Tüysüz'ün bu ifadeleri, MHP yanlısı tutukluların cezaevinden kaçışı sırasında da adı geçen örgütlerin olayla ilgisinin ortaya çıkarılması gerektiriyordu.

Tüysüz'ün yakalandıktan sonraki ifadeleriyle ilgili açıklamalar, hem MHP ve ÜGD merkezlerinde, hem de anlaşılan faşist katilin kendisinde büyük bir telaşa yol açtı. MHP ve ÜGD, Tüysüz'ün kaçışını sağlama ve firarı sırasında ona yardımcı olma konusunda kendilerini aklamaya çalışırken, Tüysüz de ifadeleriyle "davaya ihanet etmiş olma" ya da "davadan dönme" durumundan kurtulma telaşına kapılmıştı.

MHP organı Hergün gazetesinin geçtiğimiz Perşembe günkü sayısında Tüysüz'ün, gazeteye gönderildiği öne sürülen ve hangi tarihte kaleme alındığı bile açıklanamayan bir "mektubu" yayınlandı. Tüysüz bu mektupta MHP ve ÜGD üyesi olmadığını, MHP ve ÜGD'den yardım gördüğü hakkındaki ifadelerinin zorla alındığını söyleyerek bir "açıklıyordu".

Sayısız cinayetin faili faşist katil Tüysüz, böylesi bir mektubu yakalandıktan sonra MHP organı gazeteye nasıl gönderebiliyordu? Böylesi bir mektup kaleme alınmışsa neden MHP organına iletiliyordu? Ve acaba, Hergün'ün "MHP ile hiç bir ilişkisi olmadığını" iddia ettiği Tüysüz, mutlaka bir yolunu bulup böyle bir mektubu Hergün'e göndererek neden MHP ve ÜGD'ye tam aradığı can simidini gönderiyordu?

Bu en basit sorular bile, Tüysüz'lerle MHP arasındaki iş ve kader ortaklığını sergilemeye yetecektir. MHP, sözüm ona kendisini aklamaya çalışırken, sadece faşist "ülküdaş"lardan birinin "davaya bağlılık yemini"ni ilan etmekten başka iş yapamamaktadır. Şimdi sıra, Tüysüz'lerle MHP ve ÜGD arasındaki bağları daha derinlemesine ortaya çıkarmaya gelmiştir.

Faşist tertiplerin hedefi Tarsus

Faşist saldırı sonucunda yaralanan TİP Tarsus İlçe Başkanı Hüseyin Gümüş

Tarsus, altı aydan beri faşist terörün yeni bir toplu katliama dönüştürülmek için tırmandırıldığı bir ilçe Tarsus' da faşist provokasyonların ardındaki güçler, Kahramanmaraş'daki, Adana'daki güçlerle aynı, onların bir uzantısı. Güney illerinde yoğunlaşan tekstil sanayii patronları, işçilerin yığınlar halinde sarı sendikaları terketmesinden tedirgin oldukları için, faşist beslemelerini ilerici işçiler üzerine salıyorlar.

Tarsus İlçe merkezinde 10 bini aşkın tekstil işçisi çalışıyor ve bu işçilerin büyük bir çoğunluğu da sarı sendikaların baskısı altında bulunuyor. Bir süre önce sosyalistlerin önderliğinde başlatılan ilerici sendikal örgütlenme, ilkönce 800 işçinin çalıştığı YİDAŞ' da başarıya ulaştı ve DİSK Tekstil Sendikası bu işyerinde yetki aldı. Yetki mücadelesinin sürdürüldüğü dönem içinde, TİP İlçe merkezi çeşitli kereler saldırıya uğradı, işçilerin yolları kesildi. Adliye koridorlarında sendika temsilcilerine saldırıldı, işçilerin servis arabaları kurşunlandı, oturdukları kahveler bombalandı birçok ilerici ve sosyalist, faşist kurşunlara hedef olarak yaşamlarını yitirdi...

Son bir hafta içindeyse, terör olaylarında gözle görülür bir yükselişle karşılaşıldı. Faşist çeteler, günlerdir ilericilerin oturdukları mahallelere saldırılar düzenliyorlar, kahveleri tarayıp bombalıyorlar, halktan zorla para topluyorlar. Bu saldırılar sonucu 7 kişi öldürüldü, ona yakın işyeri ve kahve bombalandı, iki mahalle emekçileriyle polis arasında çatışmalar oldu.

YİDAŞ'daki başarıdan sonra, önümüzdeki günlerde irade beyanı yapılacak olan ve toplam olarak 6500 işçinin çalıştığı dört büyük işletmede de Tekstil Sendikası nın yetkiyi alması bekleniyordu. İçel Valisi, Emniyet Müdürü, Tarsus Kaymakamı ile bu işletmelerin patronları arasında geçen içkili yemek sohbetlerinin konusu bu gelişmelerdi!..

Tekstil işverenlerinin ardında bulunduğu provokasyonların hazırlayıcıları arasında polislerin de bulunduğu söylentileri, geçtiğimiz hafta içinde meydana gelen olaylar sırasında açığa çıktı. Eski Ömerli Mahallesinde bir kahve, polisler tarafından arandıktan sonra, "kimlikleri bilinmeyen" kişiler tarafından kurşunlandı ve bir kişi öldü, dört kişi ağır yaralandı. Öldürülen yurttaşın ertesi gün yapılan cenaze töreni sırasında bu kez polis topluluğun üzerine ateş açtı. Olaylar sürerken Kaymakama başvuranlar ise, Kaymakam'ın izinli olduğunu öğreniyorlardı!

Polisin operasyonları daha sonra tekstil işçilerinin oturduğu ve araplarla alevilerin yoğun olarak bulundukları mahallelerde sürdürüldü. Önce MHP'li çeteler gönderildi bu mahallelere. Ardından polisler hedef gözeterek ateş açtılar. Bu saldırılar sonucunda bir anne ağır yaralandı, kucağındaki çocuğu ise polis kurşunlarıyla can verdi. Bu kez olayın geçtiği Fatih mahallesi halkı direnişe geçerek, saldırgan polisten hesap sorulmasını istedi. Ama karşılaştıkları, askeri birlikler oldu.

Tarsus mahallelerinde bu olaylar yaşanırken, Tarsus'un demokrat tutumlu Belediye Başkanı'nın makam odası izinsiz olarak polis tarafından aranıyordu. Olayların bu seyirde gelişeceği konusunda Tarsus'lu ilericiler, DİSK Bölge Temsilciliği ve Türkiye İşçi Partisi yetkilileri ilgili makamları uyarmışlardı. Ancak bu uyarılara "ilgililer"in kulak vermesi olanaksızdı. Tüm saldırı ve büyük boyutlu provokasyonlara karşın, Tarsus'da son bir haftanın gelişmelerinden kazançlı çıkan, bu olaylardan ders çıkartmasını bilen, ilericiler ve sosyalistler oldu. Faşistlerin toplu katliam girişimlerini tersine çevirecek olan da işte bu güçlerin birliğidir.